

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ของขวัญ”

DIRECTING OF SHORT FILM TITLE “KONGKWAN”



เลขหม.....

เลขทะเบียน 49702

วัน, เดือน, ปี 1 2 ส.ค. 2547

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ของขวัญ”

DIRECTING OF SHORT FILM TITLE “KONGKWAN”



ภาควิชาศิลปะการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....

(อาจารย์กิตติ ศรีมณี)

วันที่.....

3 มี.ค. 96

หัวหน้าภาควิชา.....

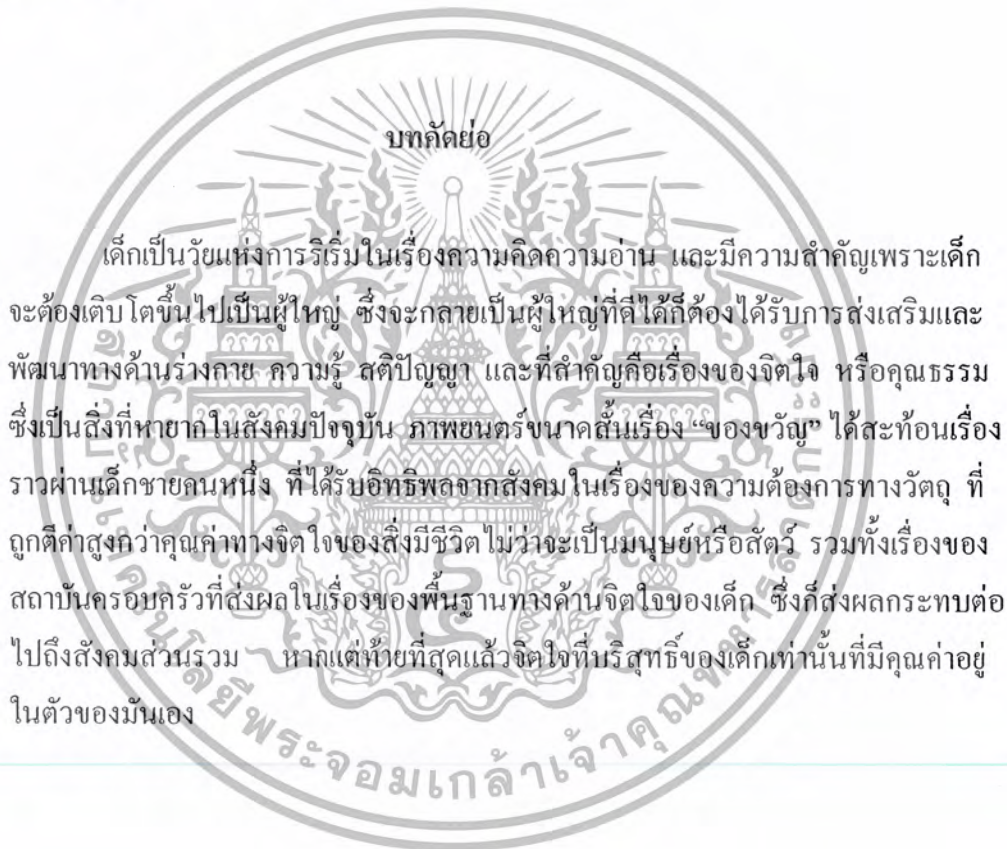
(อาจารย์วีศักดิ์ รักใหม่)

วันที่.....

3 มี.ค. 96

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

| | |
|------------------|---|
| หัวข้อศิลปนิพนธ์ | การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ของขวัญ” DIRECTING OF SHORT FILM TITLE “KONGKWAN” |
| ชื่อ | นางสาว อาทิตา ดวงประสพสุข |
| สาขาวิชา | ภาพยนตร์และวิดีโอ |
| ภาควิชา | นิเทศศิลป์ |
| คณะ | สถาปัตยกรรมศาสตร์ |
| อาจารย์ที่ปรึกษา | อาจารย์ กิตติ สรมณี |
| ปีการศึกษา | 2545 |



เด็กเป็นวัยแห่งการริเริ่มในเรื่องความคิดความอ่าน และมีความสำคัญเพราะเด็กจะต้องเติบโตขึ้นไปเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งจะกลายเป็นผู้ใหญ่ที่ดีได้ก็ต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทางด้านร่างกาย ความรู้ สติปัญญา และที่สำคัญคือเรื่องของจิตใจ หรือคุณธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่หายากในสังคมปัจจุบัน ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ของขวัญ” ได้สะท้อนเรื่องราวผ่านเด็กชายคนหนึ่ง ที่ได้รับอิทธิพลจากสังคมในเรื่องของความต้องการทางวัตถุ ที่ถูกตีค่าสูงกว่าคุณค่าทางจิตใจของสิ่งมีชีวิตไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือสัตว์ รวมทั้งเรื่องของสถาบันครอบครัวที่ส่งผลในเรื่องของพื้นฐานทางค่านิยมจิตใจของเด็ก ซึ่งก็ส่งผลกระทบต่อไปถึงสังคมส่วนรวม หากแต่ท้ายที่สุดแล้วจิตใจที่บริสุทธิ์ของเด็กเท่านั้นที่มีคุณค่าอยู่ในตัวของมันเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความพยายามและความตั้งใจ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือความช่วยเหลือและน้ำใจจากผู้ที่มีส่วนร่วมในงานชิ้นนี้ ขอขอบคุณ

คุณแม่พิกุล แซ่เต๋

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กิตติ ศรีมณี และคณะกรรมการทุกท่าน

นายทวิลาภ เอกธรรมกิจ

นายเชษฐ ฐุเชิดวัฒนศักดิ์

นางสาวพรวดี จั้วงพุดซา

นายชัยวุฒิ วุฒิไกรภรณ์

นายชัยยศ ตระการแก้ววิมล

นายณรงค์ฤทธิ์ สืบภักดี

นักแสดง ทีมงาน และเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ทุกคนที่เต็มใจและคอยช่วยเหลือ

อาทิตา ดวงประสาสุข

เมษายน 2546



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

| | หน้า |
|----------------------|------|
| บทคัดย่อ..... | ก |
| กิตติกรรมประกาศ..... | ข |
| สารบัญ..... | ค |
| สารบัญภาพ..... | จ |

บทที่

1. บทนำ

| | |
|---------------------------------------|---|
| ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ..... | 1 |
| วัตถุประสงค์ของโครงการ..... | 1 |
| ขอบเขตของโครงการ..... | 1 |
| แนวทางบรรลุเป้าหมาย..... | 2 |
| แหล่งข้อมูล..... | 2 |

2. การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

| | |
|-----------------------|---|
| ภาพยนตร์ขนาดสั้น..... | 3 |
| การกำกับภาพยนตร์..... | 5 |
| การกำกับนักแสดง..... | 9 |

3. บทภาพยนตร์

| | |
|--|----|
| การเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องของขวัญ..... | 12 |
| แนวทางการแก้ไขปรับปรุงบทภาพยนตร์..... | 14 |
| บทภาพยนตร์ ครั้งที่ 1..... | 14 |
| บทภาพยนตร์ ครั้งที่ 2..... | 15 |
| บทภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ของขวัญ” ฉบับถ่ายทำ..... | 20 |
| แก่นเรื่อง(THEME)..... | 20 |
| โครงเรื่อง (PLOT)..... | 20 |
| ลักษณะตัวละคร (CHARACTER)..... | 20 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

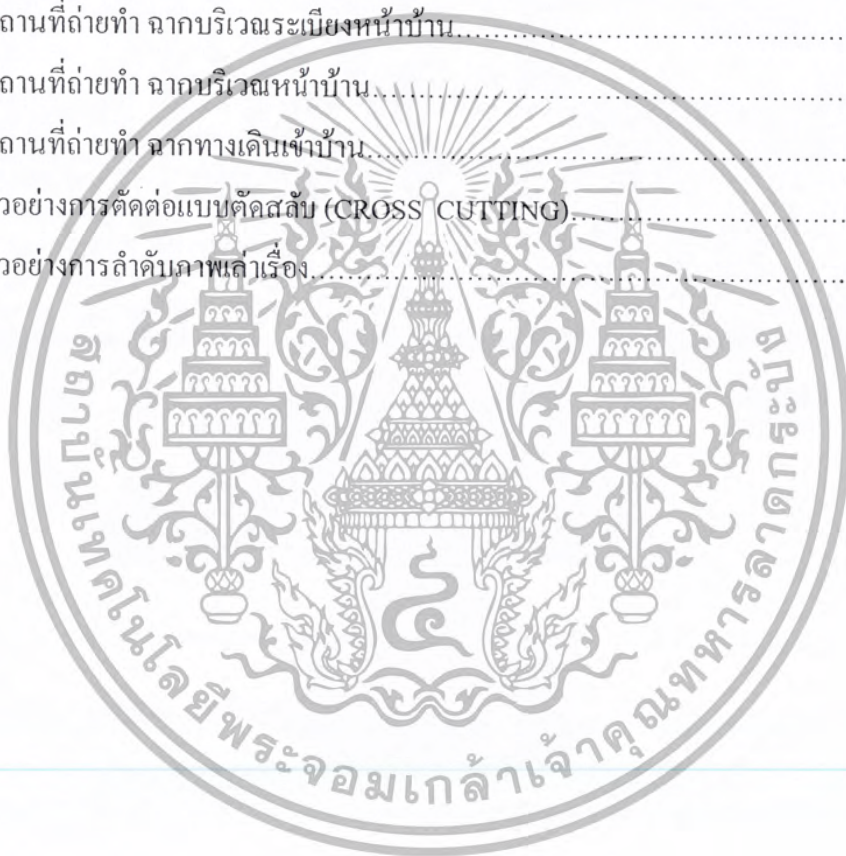
| | |
|--|----|
| โครงเรื่องขยาย (TREATMENT)..... | 21 |
| บทแสดง (SCREENPLAY)..... | 22 |
| บทที่ | |
| 4. ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (PRE-PRODUCTION) | |
| การทำความเข้าใจบทภาพยนตร์..... | 28 |
| การกำกับภาพ..... | 28 |
| การคัดเลือกนักแสดง (CASTING)..... | 29 |
| การเลือกสถานที่ถ่ายทำ (LOCATION)..... | 30 |
| เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (COSTUME)..... | 31 |
| บทภาพ (STORY BOARD)..... | 36 |
| 5. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (PRODUCTION) | |
| การถ่ายทำภาพยนตร์..... | 54 |
| 6. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (POST-PRODUCTION) | |
| การตัดต่อลำดับภาพ..... | 57 |
| การตัดต่อเสียง..... | 59 |
| ตัวอย่างภาพในภาพยนตร์เรื่องของขวัญ..... | 60 |
| 7. บทสรุปและข้อเสนอแนะ | |
| บทสรุปและข้อเสนอแนะ..... | 63 |
| บรรณานุกรม..... | 66 |
| ประวัติผู้เขียน..... | 67 |



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

| ภาพที่ | หน้า |
|--|------|
| 1. ภาพนักแสดงรับบทขวัญ..... | 32 |
| 2. ภาพนักแสดง รับบททย..... | 33 |
| 3. ภาพสถานที่ถ่ายทำ ฉากภายในบ้าน1..... | 34 |
| 4. ภาพสถานที่ถ่ายทำ ฉากภายในบ้าน2..... | 34 |
| 5. ภาพสถานที่ถ่ายทำ ฉากห้องนอน..... | 34 |
| 6. ภาพสถานที่ถ่ายทำ ฉากบริเวณระเบียงหน้าบ้าน..... | 35 |
| 7. ภาพสถานที่ถ่ายทำ ฉากบริเวณหน้าบ้าน..... | 35 |
| 8. ภาพสถานที่ถ่ายทำ ฉากทางเดินเข้าบ้าน..... | 35 |
| 9. ภาพตัวอย่างการตัดต่อแบบตัดสลับ (CROSS CUTTING)..... | 58 |
| 10. ภาพตัวอย่างการลำดับภาพเล่าเรื่อง..... | 60 |



บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นถูกจำกัดด้วยเวลา และลักษณะเฉพาะหลายประการ เวลา (Time) และพื้นที่ (Space) ถูกนำมาใช้อย่างเต็มที่ การเล่าเรื่องจึงเป็นสิ่งที่สำคัญของผู้กำกับที่มีต่อคนดู ให้เข้าใจและคล้อยตามไปกับเนื้อเรื่องที่ภาพยนตร์ได้นำเสนอออกไป ในแนวทางที่ผู้กำกับภาพยนตร์ได้กำหนดและตีความ

เด็กมีความสำคัญและต้องพัฒนาไปเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต วัยเด็กของทุกคนเป็นช่วงเวลาที่น่าจดจำ เพราะเป็นวัยของการเรียนรู้และจุดเริ่มต้นแห่งความคิดความอ่านที่แต่ละคนก็แตกต่างกัน จากประสบการณ์สิ่งแวดล้อมที่ต่างกันไป แต่คนส่วนใหญ่ก็มักจะลืมกันไป ผู้ใหญ่ได้สร้างอิทธิพลต่อเด็กในหลายๆด้านทั้งที่ดีและไม่ดี เด็กเองก็จะกลายเป็นผู้ใหญ่อีกเช่นกัน ซึ่งก็เป็นวัฏจักรที่ส่งผลต่อกันไปเป็นทอดๆ อย่างไม่รู้ตัว

ในภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ของขวัญ” วัตถุซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมได้หยิบยื่นให้แก่เด็กอย่างไม่รู้ตัว ได้ถูกตีค่าด้วยความต้องการ จนสิ่งที่มีชีวิตและจิตใจกลับไม่มีค่าได้มากกว่าวัตถุนั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่เสมอในสังคม ที่ฝังรากลึกมานานจนยากจะแก้ไขได้

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาการกำกับและการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต
2. ศึกษาการกำกับนักแสดงเด็ก

ขอบเขตของโครงการ

ผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง ความยาว 12-15 นาที ถ่ายทำด้วยระบบวิดีโอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้น

1. ความหมายของภาพยนตร์ขนาดสั้น

ภาพยนตร์ขนาดสั้นควรมีความยาวไม่เกิน 30 นาที การเล่าเรื่องอาจมีพื้นฐานในทาง Dramatic, Documentary หรือภาพยนตร์ทดลองชนิดต่างๆ ซึ่งสามารถเป็นได้ทั้ง Live Action หรือ Animation Film

ภาพยนตร์ที่มีความยาวเกินกว่า 30 นาที มีแนวโน้มการเข้าถึงตัวละครและเนื้อเรื่องที่แตกต่างกัน คือมักมีโครงเรื่องที่สลับหรือโครงเรื่องรอง ขณะที่ภาพยนตร์ขนาดสั้นจะมีโครงเรื่องหลักเพียงโครงเรื่องเดียวเท่านั้น การเข้าถึงตัวละคร ไม่ซับซ้อน ด้วยเวลาที่จำกัดเป็นเงื่อนไข

ภาพยนตร์แต่ละชนิดจะมีรูปแบบการเล่าเรื่องในตัวของมันเอง ซึ่งแม้จะแตกต่างกันไป สำคัญที่แต่ละเรื่องต้องสามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้ ภาพยนตร์ขนาดสั้นอาจมีรูปแบบภาพยนตร์ชนิดอื่นๆมาใช้ได้เช่นกัน อย่างภาพยนตร์สารคดี หรือภาพยนตร์ทดลอง ซึ่งอาจเป็นรูปแบบอย่างไม่เป็นทางการเท่าไรนัก เพราะภาพยนตร์ขนาดสั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อการเล่าเรื่อง ซึ่งไม่มีกฎเกณฑ์ข้อบังคับตายตัว

2. คุณลักษณะของภาพยนตร์ขนาดสั้น

ภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นมีลักษณะคล้ายกับภาพยนตร์ขนาดยาว เพียงแต่ลดทอนส่วนต่างๆลง ได้แก่ระยะเวลาของภาพยนตร์ ตัวละครที่มีตัวละครหลักเพียง 2-3 คนเท่านั้น มีโครงเรื่องหลักเพียงโครงเรื่องเดียวและไม่สลับซับซ้อน ตัวละครอาจซับซ้อนได้แต่ต้องเปิดเผยให้เห็นการกระทำ เพื่อเป็นการคลี่คลายให้คนดูเข้าใจได้

ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ของขวัญ” เริ่มต้นจากแนวความคิดในการที่จะนำเสนอเรื่องราวแนวชีวิตสะท้อนสังคมผ่านตัวละครเด็กที่ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดของสังคม ด้วยประเด็นหลักที่จะสื่อสารกับคนดูเพียงประเด็นเดียว โดยสร้างโครงเรื่องขึ้นมา และเล่าเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพอย่างตรงไปตรงมา ให้เข้าใจความต้องการของตัวละคร พฤติกรรมและความคิดของตัวละคร ต่ออุปสรรคและการแก้ไขปัญหา ที่คนดูสามารถติดตามเรื่องราวและเข้าถึงประเด็นของเรื่องที่สื่อออกมาเมื่อคุณจบเรื่อง

การเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

บทภาพยนตร์ทุกเรื่องควรผูกมัดและดึงดูดคนดูให้ติดตามและรู้สึกร่วมในเหตุการณ์และสถานการณ์ในเรื่อง เรื่องราวจะแบ่งส่วนประกอบออกได้เป็นสองกลุ่ม คือ ตัวละคร และ โครงเรื่อง รวมทั้งส่วนประกอบอื่นๆที่สำคัญ

1. โครงเรื่อง

ประกอบด้วยการเปิดเรื่อง ที่เป็นการปูเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครหลักและเหตุการณ์ที่นำไปสู่ปัญหาหรือความต้องการของตัวละคร จากนั้นจึงเป็นเรื่องราวที่ตัวละครหลักต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคในระหว่างหนทางสู่จุดมุ่งหมาย โดยเรื่องราวจะดำเนินและพัฒนาไปสู่จุดไคลแม็กซ์ ซึ่งเป็นจุดสำคัญของการผ่านพ้นภาวะแห่งความขัดแย้งหรือปัญหาที่เกิดขึ้น แล้งจึงจบเรื่องด้วยการคลี่คลายปัญหาหรือบทสรุปของเรื่อง เรื่องราวทั้งหมดต้องสามารถสื่อประเด็นสำคัญของเรื่องซึ่งมีเพียงประเด็นเดียว

2. ตัวละคร

ผู้กำกับต้องรู้ว่าตัวละครเป็นใคร มีจุดมุ่งหมายอย่างไร ลักษณะนิสัยภายนอก เพศ อายุ ความสนใจ ความชอบความเกลียด รวมทั้งพื้นเพภูมิหลังของตัวละคร เพื่อให้ตัวละครมีความลึก ซึ่งก็คือลักษณะนิสัยภายในที่ตัวละคร ไม่ได้แสดงออกมา แต่จะเป็นสาเหตุแห่งพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ทางด้านความคิดและด้านอารมณ์มาตั้งแต่เด็ก และเพื่อให้เรื่องดำเนินไปได้อย่างมีเหตุมีผล มีที่มาที่ไป ที่สำคัญตัวละครในเรื่องควรมีอย่างมากที่สุดไม่เกินสี่ตัว

3. ฉาก

ฉากถูกสร้างขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์ในการเล่าเรื่อง ฉะนั้นควรจะสื่อความหมายโดยตรงกับเรื่องอย่างชัดเจน ฉากแต่ละฉากควรมีผลในการพัฒนาโครงเรื่องให้ดำเนินต่อไปข้างหน้า ก่อนจะไล่ฉากใดๆ ลงในภาพยนตร์ขนาดสั้นควรคำนึงอยู่เสมอว่าฉากนั้นมีผลต่อการพัฒนาเรื่องหรือไม่อย่างไร ถ้าไม่มีก็ไม่ควรไล่ลงไป ซึ่งในภาพยนตร์ขนาดสั้นมักจะมีเพียงไม่กี่ฉากเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. คำพูดหรือบทสนทนา

คำพูดที่ใช้ควรได้ใจความชัดเจน กระชับ ไม่ยืดเยื้อ ภาษาหรือลักษณะของคำพูด ต้องเหมาะสมกับบุคลิกลักษณะตัวละครที่พูดออกมา คำพูดหรือบทสนทนาต้องมีผลต่อการดำเนินเรื่อง และไม่ควรพูดในสิ่งที่ภาพได้แสดงให้เห็นอยู่แล้ว

การกำกับภาพยนตร์

ผู้กำกับภาพยนตร์ คือผู้ที่กำหนดควบคุมทิศทางของภาพยนตร์ เป็นผู้ที่ดีตัดสินใจและรับผิดชอบงานในส่วนต่างๆ มีหน้าที่ในการพัฒนาเนื้อเรื่องให้ชัดเจน และมีคุณค่าทางศิลปะ สามารถกำกับการแสดงให้ออกมาอย่างสร้างสรรค์ และถูกต้องตามเนื้อหาที่ต้องการนำเสนออย่างชัดเจน ที่สำคัญคือผู้กำกับต้องเข้าใจและเข้าถึงแนวความคิด และเอาใจใส่ที่จะนำเสนอผลงานออกมา สื่อแก่ผู้ชมได้ โดยถ่ายทอดแนวความคิดนั้นผ่านการแสดงและการเล่าเรื่องที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างชัดเจน

1. ผู้กำกับภาพยนตร์ในฐานะผู้เล่าเรื่อง

บทภาพยนตร์นำเสนอเหตุการณ์และช่วงเวลา ซึ่งต้องถ่ายทอดออกมาเป็นภาพ ผู้กำกับต้องประเมินว่าเรื่องราวได้มีการเล่าและถ่ายทอดออกมาได้เหมาะสมหรือไม่ บทที่เขียนสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่อง หรือแนวความคิดหลักได้ดีเพียงพอหรือไม่ ถ้าบทมีความจำเป็นต้องปรับปรุงเพิ่มขึ้น ผู้กำกับมีหน้าที่ต้องจัดการ ใช้ความสามารถในการเล่าเรื่องของตัวเอง ปรับใช้ให้เกิดการเล่าเรื่องที่ดี

การทำงานของผู้กำกับอาจต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้บทภาพยนตร์สามารถเล่าเรื่องได้อย่างลงตัวมากขึ้น นอกจากเนื้อหาของเรื่องและโครงสร้างที่สามารถส่งอิทธิพลในการพัฒนาบทแล้ว ผู้กำกับอาจจะได้รับแรงบันดาลใจจากสถานที่ถ่ายทำ หรือจากนักแสดง หลังจากการซักซ้อม ผู้กำกับอาจตัดสินใจปรับเปลี่ยน ปรุงแต่งลักษณะของตัวละครเพื่อความเหมาะสมกับความสามารถของแสดงหรือสถานการณ์ได้

เมื่อทำความเข้าใจกับบทภาพยนตร์และตัวละครแล้ว จึงตีความออกมาเป็นภาพเพื่อเล่าเรื่อง ให้สามารถสื่อประเด็นหลักของเรื่องและกระทบจิตใจคนดูได้ ภาพในแต่ละช็อตต้องมีความหมายและเกิดประโยชน์ต่อการเล่าเรื่องมากที่สุด และนำมาเรียงลำดับต่อกันอย่างสมเหตุสมผล

2. คุณสมบัติของผู้กำกับภาพยนตร์

- เข้าใจการสร้างงานให้สมบูรณ์ รู้ทฤษฎีทางภาพยนตร์แล้วสามารถนำไปใช้ตีความและถ่ายทอดออกมาเป็นภาพได้
- รู้และเข้าใจวิธีการทำงานกับนักแสดง สามารถกำกับและสื่อลีลาการแสดงออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติและมีประสิทธิภาพตรงตามเนื้อหา ตลอดจนสร้างความเข้าใจในบทภาพยนตร์ให้กับนักแสดง
- รู้จักและเข้าใจเพื่อนร่วมงานหรือทีมงาน สามารถควบคุมการทำงาน แบ่งงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีจิตวิทยาและใช้เหตุผลกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- มีความเป็นผู้นำ มีความเด็ดขาดและชัดเจนในการถ่ายทอดงานแก่ทีมงานด้านต่างๆ ตามที่ผู้กำกับเห็นว่าเหมาะสม เพื่อให้งานเกิดความสำเร็จลุล่วงด้วยดี
- มีความรู้เรื่องศิลปะทางภาพยนตร์ สื่อภาพยนตร์ ภาษาทางภาพยนตร์ แล้วนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งความรู้ด้านเทคนิคการถ่ายทำและการตัดต่อ เพื่อสามารถใช้สื่อทางภาพยนตร์ให้เกิดประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือ
- มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้ผู้ร่วมงานกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นและความสามารถเฉพาะตัวออกมาได้อย่างเต็มที่เพื่อจะได้ผลงานที่ออกมาอย่างดีที่สุด

3. หน้าที่ของผู้กำกับภาพยนตร์

ผู้กำกับภาพยนตร์มีหน้าที่รับผิดชอบประสานงานฝ่ายต่างๆ และทำงานร่วมกับทุกฝ่ายให้งานบรรลุตามเป้าหมาย ยิ่งกว่านั้นยังมีงานที่ต้องใช้ความคิดความสามารถ และไหวพริบในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่สามารถเตรียมการล่วงหน้าได้ หรือเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดในเวลาของการถ่ายทำ ซึ่งภาพยนตร์แต่ละเรื่องก็จะมีปัญหาที่ต่างกันตามสถานการณ์ การเตรียมความพร้อม และการฝึกซ้อมนักแสดงจะมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการบริหารงานกองถ่ายเช่นกัน หน้าที่ที่สำคัญที่สุดก็

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือการควบคุมงานด้านการผลิตภาพยนตร์ ตั้งแต่ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ ขั้นตอนของการถ่ายทำ และขั้นตอนหลังการถ่ายทำ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างตรงตามเป้าหมาย ในทุกๆ ขั้นตอนกันนี้ ผู้กำกับไม่เพียงแต่ต้องสร้างศิลปะ หรือควบคุมงานภาพยนตร์ให้ออกมาอย่างดีที่สุดเท่านั้น หากยังต้องเตรียมรับมือกับปัญหาต่างๆ ที่ไม่อาจคาดคะเนได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องมีความใกล้ชิดและประสานงานกับทุกๆ ฝ่ายอย่างจริงจัง หน้าที่ของผู้กำกับภาพยนตร์ในแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-production)

1. นำแนวความคิดมาสร้างโครงเรื่องที่น่าสนใจ และบอกประเด็นหลักของเรื่อง
2. ทำความเข้าใจบทภาพยนตร์อย่างละเอียดลึกซึ้ง ทั้งเนื้อเรื่อง สาระสำคัญ ตัวละคร ปมความขัดแย้ง และจุดสำคัญของเรื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับเปลี่ยนแก้ไขบทภาพยนตร์ให้เกิดความน่าสนใจและเข้าถึงประเด็นหลักของเรื่องได้
3. การกำกับภาพ โดยเขียนออกมาเป็นบทภาพ (STORY BOARD) เพื่อเล่าเรื่องและสามารถกำหนดแนวทางของภาพยนตร์ได้ว่าจะออกมาในทิศทางใด
4. แยกบทเพื่อกำหนดคร่าวๆ เกี่ยวกับระยะเวลาและจำนวนฉากในการถ่ายทำ เพื่อวางแผนการทำงาน
5. การเลือกเฟ้นและทำความเข้าใจกับทีมงานในส่วนต่างๆ และการหาสถานที่ถ่ายทำ โดยดูจากความเหมาะสมของเนื้อเรื่อง เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ฉาก และเทคนิคพิเศษต่างๆ อย่างละเอียด ด้วยการอ่านรายละเอียดจากบทแยกบท
6. การฝึกซ้อมนักแสดง

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องของขวัญ เน้นความสำคัญในขั้นตอนการเตรียมงานก่อนการถ่ายทำเป็นอย่างมาก เพราะจะเป็นผลดีต่อขั้นตอนการถ่ายทำ ทำให้มีความพร้อมในขณะการทำงานและในการที่จะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า หากมีการเตรียมการทำงานก่อนการถ่ายทำเป็นอย่างดีก็จะทำให้อุปสรรคในการทำงานลดลง

สิ่งสำคัญที่สุดของผู้กำกับภาพยนตร์ในระหว่างการถ่ายทำคือ จะต้องทำทุกอย่างให้คุณค่าของการเล่าเรื่องออกมาได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด ทั้งบรรยากาศ ฉาก เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย กล้อง แสง สี นอกจากนี้ต้องใส่ใจกับความต่อเนื่องของภาพ ความสัมพันธ์ ระหว่างทิศทางของนักแสดง จังหวะการเดินเรื่อง การเล่าเรื่อง และรายละเอียดในทุกๆส่วนที่จะต้องทำให้เกิดความสมบูรณ์ของงาน

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post-production)

ผู้กำกับต้องควบคุมคุณภาพของภาพยนตร์ที่ถ่ายทำเสร็จเรียบร้อยอยู่ในห้องแล็บ ในการตัดต่อและควบคุมเสียง ให้ทุกรายละเอียดเป็นไปตามเจตนารมณ์ และแผนการณืล่วงหน้า ที่วางไว้ ซึ่งอาจมีการปรับเปลี่ยนการลำดับภาพตามความเหมาะสม เพื่อให้สามารถสื่อประเด็นสำคัญของเรื่อง และกระทบต่อจิตใจคนดูมากที่สุด ผู้กำกับต้องปรานีตที่จะทำให้งานออกมามีคุณภาพสมบูรณ์ที่สุดในงานขั้นตอนสุดท้ายนี้ เพราะขั้นตอนหลังการถ่ายทำ สามารถทำให้ภาพยนตร์นั้นเพิ่ม หรือ บั่นทอนคุณภาพของงานได้

การกำกับนักแสดงเด็ก

จิตวิทยาของเด็กเกี่ยวกับการแสดง

พัฒนาการของเด็กวัยประถมศึกษา

เด็กวัยประถมศึกษาเป็นวัยที่ต้องการการแสดงออกในทุกๆทาง เด็กวัยนี้ไม่ชอบอยู่นิ่งและมีความอยากรู้อยากเห็น อยากรู้จักสิ่งแวดล้อมต่างๆ อยู่เสมอ การศึกษาลักษณะของเด็กเกี่ยวกับการแสดงออก จะช่วยเป็นแนวทางในการกำกับการแสดงของเด็กอย่างเหมาะสม

ลักษณะของเด็กวัยประถมศึกษา

1. The child is an investigator เด็กวัยประถมศึกษามีความอยากรู้อยากเห็นทุก สิ่งที่อยู่รอบตัว เห็นได้จากการที่เด็กชอบค้นหาสิ่งรอบตัว ความอยากรู้อยากเห็นของเด็กจะค่อยๆลดลงเมื่อเด็กโตขึ้น
2. The child is a doer เด็กชอบเคลื่อนไหวอยู่เสมอไม่อยู่นิ่ง จึงเป็นการเรียนรู้ที่เด็กมีโอกาสดำรงมือกระทำจริง ได้พบสถานการณ์จริง ซึ่งมีผลให้เด็กได้เกิดประสบการณ์ในการคิดและการตัดสินใจ
3. The child has interested indetl เด็กมักจะเอาใจใส่ในรายละเอียดมากกว่าส่วนใหญ่ เด็กวัยประถมศึกษาจะสนใจส่วนย่อยๆ หลายๆ ส่วนมากกว่าจะสนใจส่วนใหญ่โดยรวมส่วนเดียว
4. The child has a rich imaginative life เด็กจะรู้จักการร้องเล่นสมมุติ และการเล่นอื่นๆ โดยใช้จินตนาการ ซึ่งนับว่าเป็นจุดเด่นในชีวิตวัยเด็ก เด็กจะแสดงออกโดยการวาดภาพ การปั้น การเขียนอย่างสร้างสรรค์ การแสดงละคร หรือการแสดงศิลปะ

เด็กกับการแสดงออก

เด็กวัย 3-6 ปี

เด็กวัยนี้มีสมาธิสั้น หรือช่วงความสนใจน้อยมากคือประมาณ 15-20 นาทีเท่านั้น ถ้าต้องกำกับการแสดงเด็กวัยนี้ ควรจัดให้มีเวลาพักครึ่งเวลา แต่อย่าหยุดพักนานเกินไป เพราะจะทำให้การแสดงไม่ติดต่อกันในมโนภาพของเด็กและหลังจากได้พักเด็กก็จะรู้สึกสดชื่นขึ้นและมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมาธิที่จะติดตามเรื่องต่อไปได้อย่างสงบและตั้งใจ ตัวละครในเรื่องจะต้องบ่งชัดออกมาว่าดี หรือ เลว เพียงด้านใดด้านหนึ่ง อย่างชัดเจน เพราะเด็กในวัยนี้ยังไม่มีการพัฒนาในด้านความคิดหาเหตุผล ความเข้าใจของเด็กจะแคบและมองเห็นอะไรเพียงด้านเดียวเท่านั้น

ความสามารถของเด็กในวัยนี้เกี่ยวกับการแสดงนั้น เด็กวัยนี้สามารถจับจังหวะของคนตลกได้ง่ายๆ ได้ เด็กจะสนใจและสามารถทำตามทางเลียนแบบคน หรือสัตว์ สิ่งที่เด็กทำได้มักเป็นประสบการณ์ง่ายๆ ที่อยู่รอบตัว ที่เด็กมักพบเจออยู่เสมอในชีวิตประจำวัน

เด็กวัย 6-12 ปี

เด็กวัยนี้จะมีสมาธิ หรือช่วงความสนใจนานประมาณ 30-40 นาที เด็กวัยนี้จะเริ่มชอบการผจญภัย ตัวละครสามารถมีความซับซ้อนได้บ้าง ดีหรือเลวไม่จำเป็นต้องแยกแยะชัดเจน ด้านการแสดง มีความปรารถนาดีเสียก่อนมากกว่า สามารถควบคุมกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ได้ดี ประสบการณ์ต่างๆ ของเด็กมีมากขึ้น สามารถแสดงอารมณ์ออกมาได้มากขึ้น

เด็กวัย 12-15 ปี

เด็กวัยนี้จะมีสมาธิ หรือช่วงความสนใจมากขึ้น ประมาณ 35-50 นาที มีความเข้าใจ และความคิด เด็กวัยนี้จะชื่นชมและพร้อมจะทำตามที่เขาเห็นว่าดี ตัวละครจึงควรเป็นประเภทที่จะส่งเสริมให้เด็กประพฤติปฏิบัติตาม ในทางที่ถูกต้องเหมาะสม

ในด้านการแสดงออก จะสามารถทำได้ดียิ่งขึ้น เมื่อเริ่มแสดงใหม่ๆ เด็กอาจพะวงเกี่ยวกับตัวเอง และเก๋ๆ กึ่งๆ บางคนอาจรู้สึกเขินอาย ผู้กำกับต้องทำให้เด็กมีความมั่นใจในตัวเอง และเชื่อมั่นไว้ใจในตัวผู้กำกับ ซึ่งเกี่ยวข้องกับอย่างมากกับการแสดงออกของเด็กทั้งด้านท่าทาง คำพูด และอารมณ์

การกำกับการแสดงเด็ก ผู้กำกับจะต้องมีความเข้าใจเด็กอย่างมาก และต้องมีความเด็ดขาดด้วย เด็กต้องรู้สึกว่าเป็นชั่วโมงอิสระ แต่ขณะเดียวกันก็มีระเบียบวินัย ควรสร้างบรรยากาศให้รู้สึกเป็นกันเอง ไม่เครียด จะทำให้การแสดงได้ผลดี และในเวลาที่มีบทพูด ความประหม่า เพราะคิดว่าตัวเองกำลังอยู่ในการแสดง จะทำให้พูดอย่างไม่เป็นธรรมชาติ พูดไม่ออก หรือพูดอย่างท่องจำ แต่การพูดแบบท่องจำก็อาจสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยวิธีการไม่ให้เด็กแสดงท่องจำบทพูด แต่ใช้วิธีการบอกสถานการณ์แล้วให้เขาคิดพูดเอาเอง หรือบอกบทพูดคร่าวๆ ให้เป็นแนวทางก่อนถ่ายจริงไปเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้กำกับต้องใกล้ชิดและสร้างความมั่นใจให้แก่นักแสดง ภาษาในการอธิบายการแสดง ไม่ควรใช้ศัพท์เทคนิคเฉพาะทางภาพยนตร์เพราะเขาจะไม่เข้าใจ ใช้ภาษาที่ธรรมดา ง่ายต่อการเข้าใจ และชัดเจน ส่วนการที่จะดึงอารมณ์ของผู้แสดงที่ไม่ใช่มืออาชีพออกมาให้ได้นั้น ผู้กำกับต้องใจเย็น และควรเก็บภาพในมุมต่างๆ ให้มากพอ เพื่อป้องกันความบกพร่องและข้อผิดพลาดในระยะ เวลาของการตัดต่อ ลำดับภาพ

สิ่งสำคัญที่ผู้กำกับต้องระลึกอยู่เสมอ นั่นก็คือ เด็กนั้นมีโลกส่วนตัวของเขา ซึ่งยากที่ผู้ใหญ่จะเข้าใจได้ และเป็นโลกที่เปราะบาง ถ้าหากผู้ใหญ่ไม่เข้าใจ และไปกระทบเข้ากับส่วนที่เปราะบางนี้ อาจทำให้เกิดบาดแผลในใจของเด็ก ผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องเป็นผู้รับฝัดชอบ ในการที่จะให้เด็กได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี ตลอดระยะเวลาในการถ่ายทำภาพยนตร์

โดยการกำกับนักแสดงเด็กในภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องของขบวนการนั้น เริ่มจากการสร้างความสนิทสนมและความเป็นกันเองกับเด็ก พยายามพูดคุย และเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น ทำให้สามารถเข้าใจความคิดและประสบการณ์ส่วนตัวของเขา เพื่อนำมาใช้ในการสื่อสารกับเด็กในการกำกับการแสดงว่าควรใช้วิธีการกำกับอย่างไร เพราะเด็กแต่ละคนก็มีลักษณะที่ต่างกันออกไป ซึ่งข้อดีคือนักแสดงเด็กที่รับบทขวัญเป็นเด็กโตที่เริ่มมีความคิดและสามารถในการทำงาน สามารถรับรู้และเข้าใจการแสดง ซึ่งเน้นความสมจริงและความเป็นธรรมชาติ โดยการให้เลียนแบบจากประสบการณ์ หรือสมมุติสถานการณ์ขึ้นมา สิ่งสำคัญคือการไม่สร้างความกดดันให้กับนักแสดงเด็กในการทำงาน

บทที่ 3

บทภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ของขวัญ”

การเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องของขวัญ

การเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องของขวัญเริ่มจากแนวความคิดที่จะนำเสนอเรื่องราวแนวชีวิตที่สะท้อนสังคม ผ่านเด็กซึ่งเป็นวัยแห่งรากฐานที่สำคัญในการที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีของสังคม จากนั้นก็ได้สร้างประเด็นหลักขึ้นมา แล้วแตกรายละเอียดออกเป็นโครงเรื่องเพื่ออธิบายและขยายความของประเด็นหลักนั้นอย่างน่าสนใจ แล้วพัฒนาเรื่องจนเป็นบทภาพยนตร์ ก่อนที่จะแตกย่อยออกไปอีกเป็นฉากและช็อต ซึ่งบทภาพยนตร์ที่เขียนขึ้นต้องสร้างปมความขัดแย้ง เรื่องราวต้องพัฒนาไปสู่ไคลแมกซ์ของเรื่อง และจบเรื่องด้วยการเผยปมปัญหาหรือทางออกของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อทำความเข้าใจกับบทภาพยนตร์อย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว จึงตีความและถ่ายทอดออกมาเป็นภาพและการลำดับภาพ รวมทั้งการเข้าถึงตัวละครเพื่อเป็นแนวทางในการกำกับและการแสดง

ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ของขวัญ”

1. ความคิดหลัก (Theme)

เป็นแกนที่จะแตกแขนงออกเป็นรายละเอียดหรือโครงเรื่อง ควรเลือกประเด็นและแง่มุมที่มีความน่าสนใจและสร้างสรรค์ มาผูกเป็นเรื่องราว และพัฒนาเรื่องจนเป็นบทภาพยนตร์ ควรทำให้แนวคิดที่เลือกสรรมานั้นมีเสน่ห์ขึ้นด้วย ก่อนที่จะลงมือขยายแนวคิดนั้นออกเป็น โครงร่างต่อไป

2. โครงร่าง (Plot)

จากแนวคิด ผู้เขียนบทจะต้องพัฒนาแนวคิดดังกล่าวออกเป็นโครงร่าง ซึ่งโดยทั่วไปในบทภาพยนตร์ขนาดสั้นจะเป็นลักษณะของเรื่องราวที่กำลังดำเนินอยู่ แล้วค่อยๆ พัฒนาขึ้น และในขณะเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กันก็ขมวดไปสู่โคลงแมกของเรื่อง และจบเรื่องด้วยการเผยปมปัญหาต่างๆ ให้กระจ่าง หรือเป็นทางออกของสถานการณ์ที่บีบรัดมาตั้งแต่แรก

3. โครงเรื่องขยาย (Treatment)

ลักษณะเฉพาะของโครงเรื่องขยายก็คือจะต้องเป็นข้อเขียนที่อ่านแล้วสามารถเห็นภาพได้ว่าเรื่องราวนั้นจะดำเนินไปบนจอภาพยนตร์อย่างไร รายละเอียดสำคัญที่ต้องใช้ในการเขียนโครงเรื่องขยายได้แก่

- ความขัดแย้งเนื่องจากภาพยนตร์ มักเป็นเรื่องราวของความขัดแย้งอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับสังคม กับสิ่งแวดล้อม หรืออาจเป็นความขัดแย้งในตัวบุคคลคนเดียวนั่นเอง เรื่องราวความขัดแย้งจะทำให้คนดูเกิดอารมณ์ร่วม ได้มากน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับการสร้างเรื่องราวในโครงเรื่องขยายของผู้เขียนบทเป็นสำคัญ
- ผู้เขียนต้องพยายามสร้างบุคลิกตัวละครขึ้นมาให้เสมือนมีชีวิตจริง มีลักษณะนิสัย บุคลิก ทั้งภายนอกและภายใน
- สถานการณ์ที่เกิดขึ้นควรเป็นสถานการณ์ในช่วงสั้นๆ และไม่สลับซับซ้อนจนเกินไป เพราะต้องคำนึงถึงเวลาในการเล่าเรื่องที่จำกัดของภาพยนตร์ขนาดสั้น

4. บทแสดง (Screenplay)

เป็นการนำโครงเรื่องขยายมาแตกออกเป็นฉากและช็อต เพื่อจะเขียนแสดงบทบาทที่บอกแอกชั่นของตัวละครเป็นส่วนสำคัญ ผู้เขียนต้องให้รายละเอียดในการเคลื่อนไหวของตัวละครในทุกฉากอย่างละเอียดรัดกุม เพราะแอกชั่นต่างๆ ของตัวละครทำให้เห็นภาพที่บอกเรื่องราวได้ว่าเกิดอะไรขึ้น รวมทั้งเสียง ได้แก่ บทสนทนาของตัวละครด้วย

5. บทถ่ายทำ

เป็นการเพิ่มเติมข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับการกำกับภาพ ตลอดจนการปฏิบัติงานในขั้นเทคนิคต่างๆ ไว้ โดยต้องแบ่งออกเป็นช็อตๆ อย่างละเอียด ทั้งแอกชั่น ทิศทางของตัวละคร แสง ขนาดภาพ รวมไปถึงลักษณะการเคลื่อนไหวกล้อง

แนวทางในการปรับปรุงบทภาพยนตร์

ก่อนที่จะเป็นบทภาพยนตร์ที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องของขวัญ ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขบทภาพยนตร์อยู่หลายครั้ง ซึ่งได้ใช้เวลากับขั้นตอนนี้ค่อนข้างมาก เพราะบทภาพยนตร์ในครั้งแรกที่เขียนออกมายังขาดความน่าสนใจ และความสมเหตุสมผล ที่จะสามารถเข้าถึงประเด็นสำคัญของเรื่องได้ และประเด็นที่จะสื่อก็ยังคงขาดความชัดเจน การเขียนบทต้องทำความเข้าใจกับประเด็นหลักของเรื่องให้ได้ว่าอยู่ที่ใด แล้วทความสำคัญของเรื่องไปสู่เรื่องนั้น ซึ่งต้องมีประเด็นหลักของเรื่องเพียงประเด็นเดียว และชัดเจน

ตัวอย่างการพัฒนาบทภาพยนตร์ก่อนการแก้ไขปรับเปลี่ยน

บทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

THEME (แก่นเรื่อง)

ค่าของความสุขที่แท้จริงไม่ได้อยู่ที่วัตถุ แต่อยู่ที่การให้

PLOT (โครงเรื่อง)

ขวัญอยู่กับยายเพียงสองคน ฐานะค่อนข้างยากจน ขวัญอยากได้รถบังคับวิทยุมามากจึงอ้อนยายขอซื้อ แต่ยายไม่ให้ เพราะสิ้นเปลือง ยายไม่มีเงินพอที่จะสามารถใช้จ่ายของฟุ่มเฟือยได้ตามใจชอบ เดี่ยวอนและโกธยาย และหาทางเก็บเงินซื้อเองด้วยการไป เสิร์ฟน้ำและเก็บแก้วน้ำของร้านขายน้ำร้านหนึ่งในโรงขายอาหาร จนขวัญสามารถเก็บเงินได้พอที่จะซื้อรถกระป๋อง แต่ขวัญกลับเปลี่ยนใจซื้อรองเท้าคู่มือให้ยายแทนคู่เก่าที่มีแต่รอยเข็บซ้ำๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ครั้งที่ 2

THEME (แก่นเรื่อง)

ค่าของความสุขที่แท้จริงไม่ได้อยู่ที่วัตถุ แต่อยู่ที่การให้

PLOT (โครงเรื่อง)

ขวัญอยู่กับยายเพียงสองคนฐานะค่อนข้างจน ขวัญอยากได้รถบังคับวิทยุมามากจึงอ้อนยายขอซื้อ แต่ยายไม่ให้ เพราะสิ้นเปลือง ยายไม่มีเงินพอที่จะสามารถใช้จ่ายของฟุ่มเฟือยได้ตามใจชอบ เคี้ยวอนและโกธยาย และหาทางเก็บเงินซื้อเองด้วยการไปเสิร์ฟน้ำและเก็บแก้วน้ำของร้านขายน้ำร้านหนึ่งในโรงขายอาหาร จนขวัญสามารถเก็บเงินได้พอที่จะซื้อรถบังคับวิทยุที่อยากได้ แต่ขณะที่ขวัญกำลังเล่นรถบังคับคันใหม่อยู่กับเพื่อน ขวัญพลาดบังคับรถบังคับวิทยุตกบ่อน้ำ รถมจมหายไปต่อหน้าต่อตา ขวัญอึ้ง และร้องไห้ที่ได้เสียของที่ตัวเองพยายามเก็บเงินจนซื้อมาได้ ขวัญเดินกลับบ้าน ในมือถือวิทยุบังคับ เมื่อกลับมาถึงบ้าน ขวัญก็เห็นรถบังคับวิทยุอีกคันในกล่องใหม่เอี่ยมวางอยู่บนพุกที่นอน ขวัญร้องไห้เข้าไปกอดยาย

SCREENPLAY (บทแสดง)

Sequence A : ขวัญกับยาย

scene A1 : บ้าน / ภายนอก / เข้า

ยายกำลังจัดข้าวต้มมัดใส่ตะกร้าใบใหญ่ ที่บริเวณระเบียงหน้าบ้าน เพื่อเตรียมนำไปขาย ขวัญในชุดนักเรียนเดินสะพายกระเป๋าออกมานั่งใส่รองเท้า ยายหยิบข้าวต้มมัดใส่ถุงหิ้วใบเล็กๆ ให้ขวัญไปกินที่โรงเรียน แล้วหยิบเงินในกระเป๋าผ้าใบเล็กๆ ที่ยายไว้ใส่เศษสตางค์ ออกมานับสิบบาทให้ขวัญเป็นค่าขนมไปโรงเรียน ขวัญรับและยกมือไหว้ขอบคุณยาย ยายหันกลับไปยกตะกร้าขึ้นถือ ใส่รองเท้า แล้วค่อยๆ เดินตามหลังขวัญที่เดินนำไปก่อนแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

scene A2 : ร้านเกมส์คอมพิวเตอร์ / ใน / เย็น

หลังจากเลิกเรียน ขวัญและกลุ่มเพื่อนๆก็พากันเข้าไปเล่นเกมคอมพิวเตอร์ในร้านใกล้ๆ โรงเรียน ในร้านมีแต่เด็กนักเรียนนั่งเล่นเกมส์ จดจ่ออยู่ที่หน้าจอคอมพิวเตอร์ ขณะที่ยายของ ขวัญก็กำลังเดินหิ้วตะกร้ากลับบ้าน ขวัญที่นั่งเล่นเกมส์ได้สักพักก็หันไปดูเวลา แล้วจึงลุกไปจ่าย ค่าชั่วโมงที่เคาน์เตอร์

เพื่อนของขวัญ

“เฮ้ย... ไอ้ขวัญ เลิกเล่นแล้วหรือ”

ขวัญ

“เออ... ตั้งค้ไม่มีแล้ว กลับบ้านแล้วนะ”

ขวัญบอกลาเพื่อน และหยิบกระเป๋าเป้ขึ้นสะพาย แล้วเดินออกจากร้านเพื่อกลับบ้าน

scene A3 : บ้านเช่า / ใน / ค่ำ

ขณะที่ยายกำลังนั่งทำความสะอาดและตัดใบตองอยู่ ขวัญก็เดินเข้ามาสวัสดียาย ยายเรียกให้ขวัญกินข้าว ขวัญรีบเดินผ่านหลังยายไปเปิดฝาหม้อข้าว ตักข้าวกินกับบองไก่และผัดผักที่ยายทำเตรียมไว้ให้ด้วยความหิว ขณะที่ยายก็กินข้าวต้มมัดที่เหลือจากการขาย

Scene A4 : ห้องนอน / ใน / ค่ำ

ขวัญก็ก้มบิบนวดขาให้ยายที่นั่งอยู่ ยายเอามือลูบหัวขวัญ บอกขวัญให้เข้านอนได้แล้ว และให้ไหว้พระก่อนนอนด้วย ขวัญทำตามที่ยายบอก ขณะที่ยายสวดมนต์ไหว้พระอย่างตั้งใจ ขวัญแต่เพียงกราบไหว้ สวมที่กับหมอน

Sequence B : รถกระป๋อง

scene B1 : สนามเด็กเล่น / นอก / กลางวัน

ขวัญและกลุ่มเพื่อนๆกำลังเล่นรถบังคับกันอยู่ เพื่อนคนหนึ่งก็เพิ่งมาก็อวดเพื่อนที่ได้ซื้อ รถบังคับมา แล้วเด็กๆก็เอามาเล่นกันอย่างสนุกสนาน เด็กที่ไม่มีรถบังคับก็ได้แต่ดูเพื่อนเล่นบางคนก็หันไปเล่นอย่างอื่นเช่นตีลูกแก้ว หรือเตะบอล ขวัญเอาแต่ดูเพื่อนเล่นรถบังคับที่เพื่อนเล่นและขอเพื่อนเล่นบ้าง เพื่อนคนหนึ่งแบ่งให้ขวัญลองเล่นดู ขวัญชอบและสนุกมากแต่ไม่นานเพื่อนก็เอาคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

scene B2 : บ้านเช่า / ใน / เย็น

ขวัญเดินกลับบ้านอย่างแข็งแรง ยายกำลังนั่งเย็บซ่อมเสื้อนักเรียนของขวัญอยู่ ขวัญช่วยยาย สนเสริมไว้หลายๆอัน สักพักขวัญก็ตัดสินใจวางมือแล้วเข้ามานั่งเบียดๆยาย อ้อนขอซื้อรถกระป๋อง ที่อยากได้

ขวัญ

“ยาย...หนูอยากได้รถกระป๋อง ยายซื้อให้หนูหน่อยสิ...นะยาย”

ยาย

“อะไร...รถอะไร ก็บาท”

ขวัญ

“สองร้อยบาทเองยาย...นะนะ”

ยาย

“โอ๊ย...ไม่เอาหรอก จะซื้อไปทำไมตั้งสองร้อย เปลืองตั้งค์ลูก...เก็บตั้งค์ไว้เรียนหนังสือ หนักหาคิดกว่า เรียนสูงๆนะโตไปจะได้ไม่ลำบาก”

ขวัญ

“ยายอะ...หนูอยากได้ ไอ้แม่ก็มันก็มี หนูอยากเล่นมั้ง หนูอยากได้...นะยายนะ”

ยาย

“อย่ามาค้อนะเจ้าขวัญ บอกว่าเปลืองตั้งค์ คิดว่ายายมีเงินเยอะรีไรง”

ขวัญ

“โธ่...ยายอะ ใจร้าย ชึ่งก นานะ ยายใจร้าย หนูเกลียดยายแล้ว”

ขวัญตะคอกยาย และร้องไห้เดินเข้าไปในห้อง ยายนั่งเย็บเก็บกล่องอุปกรณ์เย็บปัก

scene B3 : สนามเด็กเล่น / นอก / กลางวัน

ขวัญเล่นรถบังคับของเพื่อนอยู่สักพักเพื่อนก็เอาคืน ขวัญดูเพื่อนเล่นรถบังคับต่อสักพักก็ หันไปเล่นดีดลูกแก้วกับเพื่อนอีกกลุ่มอย่างเมือๆ

scene B4 : ร้านขายรถบังคับ / ใน / เย็น

ขวัญเดินผ่านร้านขายรถบังคับ จึงแวะเข้าไปดูอย่างสนใจ พี่คนขายถามขวัญ ขวัญบอก วันหลังจะมาซื้อ แล้วเดินออกจากร้าน กลับบ้าน

scene B5 : บ้านเช่า / ใน / เย็น

ขณะที่มีคนมารับซื้อขนมจากยายที่หน้าบ้าน ขวัญก็เดินกลับเข้าบ้าน บึงตึงใส่ยายและไม่พูดด้วย

Sequence C : เก็บตังค์ซื้อเอง

Scene C1 : ห้องนอน / ใน / กลางคืน

ขวัญนั่งนับเงินในกระเป๋าอมสิน แต่มีเงินอยู่นิดหน่อยเท่านั้น ขวัญนอนเพื่าคางมองเงินจำนวนนั้น และคิดอะไรบางอย่าง แล้วเก็บเงินใส่กระเป๋าตามเดิมก่อนเข้านอน พอยายเข้ามานอนที่ข้างๆ ขวัญที่นอนตะแคงหันหน้าเข้าทางยาย ก็พลิกตัวหันตะแคงไปอีกด้าน

Scene C2 : โรงขายอาหาร / ใน / เย็น

ที่ร้านขายน้ำมีคนมาสั่งน้ำแล้วเดินไปนั่งที่โต๊ะอาหารของโรงอาหาร รอคนไปเสิร์ฟให้ถึงที่โต๊ะ ขวัญยืนรอรับแก้วน้ำป้อนอยู่ คนขายน้ำยื่นแก้วน้ำป้อนให้ขวัญ

คนขายน้ำ

“โต๊ะ 10 เสือแดง”

ขวัญรับแก้วน้ำป้อนสรวลยิ้ม แล้วเดินถืออย่างระมัดระวังไปเสิร์ฟที่โต๊ะ เดินเก็บแก้วน้ำที่คนกินทิ้งไว้ 2-3 ใบ ถือกับร้าน และรับแก้วน้ำไปเสิร์ฟต่อ เมื่อร้านจะปิด คนขายน้ำยื่นเงินให้ขวัญ ขวัญยิ้มขอบคุณและรับเงินมา แล้วกลับบ้าน

Scene C3 : ห้องนอน / ใน กลางคืน

ขณะที่ขวัญเดินมาจะเข้าห้องนอน ก็เห็นยายกำลังนั่งเย็บกระดุมเสื้อนักเรียนที่ขาดของขวัญ เดี่ยวเดินไปนอนตะแคงหันไปอีกทาง

Scene C4: ร้านขายรถกระบะป๊อง / ใน / เย็น

ขวัญแวะมาครูดบังคับที่วางโชว์อยู่ในตู้กระจกอย่างสนใจ ขวัญยิ้ม

Scene C5 : โรงขายอาหาร / ใน เย็น

คนขายน้ำยื่นเงินให้ขวัญ ขวัญยกมือไหว้ขอบคุณและรับเงินมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนขายน้ำ

“เข้าขวัญ วันนี้นคนเยอะ น้ำให้พิเศษ “

Scene C6 : ห้องนอน / ใน / กลางคืน

ขวัญนั่งนับเงินที่เก็บใส่กระปุกทุกวันจนพอจะซื้อรถกระบะป้องกันได้แล้ว ขวัญยิ้มดีใจมาก

Sequence D : ซื้อรถกระบะป้องกันได้แล้ว

Scene D1 : ร้านขายรถกระบะป้องกัน / ใน / กลางวัน

ขวัญจ่ายเงินให้กับพี่คนขาย แล้วรับรถกระบะป้องกันในกล่องใหม่เอี่ยม ขวัญยิ้มดีใจมาก มองรถกระบะป้องกันที่ถืออยู่ในมือ

scene D2 : สนามเด็กเล่น / นอก เย็น

ขวัญเล่นรถบังคับอยู่กับเพื่อนอย่างสนุกสนาน แต่เหตุการณ์ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น ขวัญพลาดบังคับรถบังคับตกบ่อน้ำ ขวัญวิ่งไปครู่หนึ่ง แล้วร้องไห้

Sequence E : ยายของขวัญ

scene E1 : บ้านเช่า / นอก / เย็น

ขวัญเดินตาแดง มือชี้คาน้ำตกที่ยังค้างอยู่ มืออีกข้างถือวิทยุบังคับเดินเข้าบ้าน ขณะที่ยายกำลังนั่งเสียดทำความสะดวกสบายตอนอยู่ที่ระเบียบหน้าบ้าน

scene E2 : บ้าน / ใน / เย็น

ขวัญเดินเข้ามาในห้องนอนก็เห็น กล่องของขวัญวางอยู่บนฟูกของขวัญ ขวัญนั่งลงวางวิทยุบังคับไว้ข้างๆ มองกล่องของขวัญ แล้วหันไปมองทางยายที่นั่งอยู่ข้างนอก ขวัญนั่งแล้วตัดสินใจแกะห่อของขวัญออกดูเป็นรถกระบะป้องกันในกล่องใหม่เอี่ยม ขวัญนั่งออกไปสั๊กพักก็วิ่งออกไปร้องไห้กอดยายที่นั่งอยู่ ขวัญเอาแต่ร้องไห้กอดยายไม่ปล่อย ยายก็กอดขวัญและลูบหลังลูบหัวขวัญอย่างปลอบโยน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องของขวัญฉบับถ่ายทำ

THEME (แก่นเรื่อง)

ทุกชีวิตล้วนมีค่าเท่าเทียมกัน

PLOT (โครงเรื่อง)

ขวัญอยู่กับยายเพียงสองคน ฐานะค่อนข้างจน ขวัญอยากได้รถบังคับวิทยุมาก จึงอ้อนยายขอซื้อ แต่ยายไม่ให้เพราะสิ้นเปลือง ขวัญจน โกรธและบึ้งตึงใส่ยาย ขวัญหาทางเก็บเงินซื้อเอง ด้วยการขโมยลูกหมาเล็กๆ สามตัวจากแม่ของมัน ไปขาย แม้ขวัญรู้สึกผิดแต่ก็อยากได้รถบังคับมาก ขวัญซื้อรถบังคับวิทยุที่อยากได้ แต่ขณะที่ขวัญกำลังเล่นรถบังคับคันใหม่อยู่รถยนต์คันหนึ่งก็วิ่งมาอย่างรวดเร็วที่รถบังคับของขวัญ หลกไปต่อหน้าต่อตา เมื่อผ่านแม่หมาตัวนั้น ขวัญก็ยิ่งสลดและเดินซึมกลับบ้าน เมื่อกลับมาถึงบ้านขวัญก็เห็นรถบังคับวิทยุอีกคันในกล่องใหม่เอี่ยมวางอยู่บนฟูกที่นอน ขวัญร้องไห้เข้าไปกอดยายด้วยความเสียใจและรู้สึกผิด

CHARACTER ตัวละคร

ขวัญ

เด็กชายวัย 11 ขวบ เรียนอยู่ชั้น ป.5 ในโรงเรียนรัฐบาลใกล้บ้านเนื่องจากฐานะค่อนข้างยากจน และไม่มีคนดูแลใกล้ชิด เพราะอยู่กับยายเพียงสองคน ขวัญเป็นเด็กที่ชอบเล่นรถบังคับ และค่อนข้างจะดื้อเงียบ เป็นคนที่มีความตั้งใจ ถ้าตั้งใจจะทำอะไร ก็จะทำให้ เพราะขวัญไม่มีโอกาสได้ทำอะไรที่อยากได้มาง่ายๆ แม่ของขวัญทิ้งขวัญไว้กับยายตั้งแต่เล็ก ทำให้ขวัญผูกพันกับยาย ยายเป็นทั้งยายและแม่ของเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยาย

อายุ 72 ปี มีอาชีพเป็นแม่ค้าหาบแร่ ยายแม่อายุจะมากแล้ว แต่ค่อนข้างแข็งแรงอยู่ เพราะยายทำงานหนักมาตลอดชีวิต ยายมีลูกหลายคน ทุกคนทิ้งยาย รวมทั้งแม่ของขวัญที่เป็นลูกสาวคนสุดท้อง ที่เอาขวัญมาทิ้งไว้ ยายเป็นคนประหยัดมาก ขยันอดทน และรักลูกหลาน แต่ก็เป็นคนเก็บความรู้สึกไม่แสดงออกมา ยายขาดความรักความอบอุ่นจากลูกหลาน ขวัญเป็นหลานคนเดียวที่ยายเหลืออยู่ และรักเหมือนลูก

TREATMENT (โครงเรื่องยาย)

ขวัญอยู่กับยายเพียงสองคนในบ้าน ไม้หลังเก่า ขวัญอยากได้รถบังคับวิทยุมาก จึงอ้อนยายขอซื้อ แต่ยายไม่ให้เพราะสิ้นเปลือง ขวัญจน โกรธยายและบึ้งตึงได้ยาดังแต่นั้น ขวัญหาทางเก็บเงินซื้อเองด้วยการขโมยลูกหมาเล็กๆสามตัวจากแม่ของมัน ไปขายที่ตลาดนัด โดยขวัญได้หาไซ้มาล่อมคอแม่หมาไว้กับต้นไม้ใกล้ๆ ก่อนที่จะอุ้มลูกๆของมันไป เพราะกลัวว่าแม่หมาจะกัด แม่หมาเห่าและร้องครวญครางหาลูกของมันอย่างน่าสงสาร ขวัญรู้สึกผิดแต่ก็อยากได้รถบังคับมาก เมื่อขายลูกหมาได้ ขวัญก็ซื้อรถบังคับวิทยุที่อยากได้ แต่ขณะที่ขวัญกำลังเล่นรถบังคับคันใหม่อยู่กับเพื่อนๆ รถยนต์คันหนึ่งก็วิ่งมาอย่างรวดเร็วที่บรรตบังคับของขวัญ หลลกลไปต่อหน้าต่อตา ขวัญอึ้งและร้องไห้ เดินกลับบ้าน มือข้างหนึ่งถือวิทยุบังคับ เมื่อผ่านแม่หมาตัวนั้นที่กำลังนอนซมอยู่ที่เดิม ขวัญก็ยังสลดหดหู่ลงไปอีกถึงสิ่งที่ได้ทำลงไป ขวัญปลดไซ้ที่ใช้ล่อมแม่หมาออก และโยนรถกระป๋องคันนั้นทิ้งจมหายลงไปใต้น้ำ ขวัญเอามือเช็ดน้ำตาแล้วเดินซมกลับบ้าน เมื่อกลับมาถึงบ้านขวัญก็เห็นรถบังคับวิทยุอีกคัน ในกล่องใหม่เอี่ยมวางอยู่บนฟูกที่นอน ซึ่งยายหารายได้เสริมจนซื้อมาได้ ขวัญอึ้งไปและร้องไห้เข้าไปกอดยายด้วยความเสียใจและรู้สึกผิด

SCREENPLAY

Sequence A : ขวัญกับยาย

scene A1 : บ้าน / ภายนอก / เช้า

ยายกำลังจัดข้าวต้มมัดใส่ตะกร้าใบใหญ่ ที่บริเวณระเบียงหน้าบ้าน เพื่อเตรียมนำไปขาย ขวัญในชุดนักเรียนเดินสะพายกระเป๋าออกมา นั่งใส่รองเท้า ยายหยิบข้าวต้มมัดใส่ถุงหิ้วใบเล็กๆ ให้ขวัญไปกินที่โรงเรียน แล้วหยิบเงินในกระเป๋าใส่ใบเล็กๆ ที่ยายไว้ใส่เศษสตางค์ ออกมานับสิบบาทให้ขวัญเป็นค่าขนมไปโรงเรียน ขวัญรับและยกมือไหว้ขอบคุณยาย ยายหันกลับไปยกตะกร้าขึ้นถือ ใส่รองเท้า แล้วค่อยๆ เดินตามหลังขวัญที่เดินนำไปก่อนแล้ว

scene A2 : ตลาด / ภายนอก / กลางวัน

ยายกำลังนั่งขายขนมอยู่ริมทางเดินหน้าตลาด

scene A3 : ร้านขายรถกระบะป้อม / ภายนอก / กลางวัน

ขวัญและเพื่อนเดินกลับบ้านผ่านร้านขายรถกระบะป้อม เห็นเพื่อนนักเรียนสองสามคนกำลังเลือกดูและซื้อรถกระบะป้อมกันอยู่ ขวัญกับเพื่อนมองดูแล้วเดินผ่านไป

Scene A4 : ห้องนอน / ภายใน / ค่ำ

ขวัญกำลังบิบนวดขาให้ยายที่นั่งอยู่ ยายเอามือลูบหัวขวัญ บอกขวัญให้เข้านอนได้แล้ว และให้ไหว้พระก่อนนอนด้วย ขวัญทำตามที่ยายบอก ขณะที่ยายสวดมนต์ไหว้พระอย่างตั้งใจ ขวัญแต่เพียงกราบไว้ๆ สามทีกับหอมอน

Sequence B : รถกระบะป้อม

scene B1 : สนามเด็กเล่น / ภายนอก / กลางวัน

ขวัญและกลุ่มเพื่อนๆกำลังเล่นรถบังคับกันอยู่ เพื่อนคนหนึ่งเพิ่งมาถือวูดเพื่อนที่ได้ซื้อรถบังคับมา แล้วเด็กๆก็เอามาเล่นกันอย่างสนุกสนาน เด็กที่ไม่มีรถบังคับก็ได้แต่ดูเพื่อนเล่นบางคนก็หันไปเล่นอย่างอื่นเช่นตีลูกแก้ว หรือเตะบอล ขวัญเอาแต่ดูเพื่อนเล่นรถบังคับที่เพื่อนเล่นและขอเพื่อนเล่นบ้าง เพื่อนคนหนึ่งแบ่งให้ขวัญลองเล่นดู ขวัญชอบและสนุกมากแต่ไม่นานเพื่อนก็เอาคืน

scene B2 : ริมนน / ภายนอก / กลางวัน

ขณะที่ขวัญเดินกลับบ้านอย่างเช้งๆก็เห็นแม่หมากับลูกเล็กๆอีกสามตัวนอนอิงกันอยู่ในพงหญ้าข้างทาง ขวัญเดินเข้าไปใกล้ๆอย่างค่อยๆ นิ่งๆแล้วเอามือลูบหัวแม่หมาและลูกๆของมัน เป็นลูกหมาที่น่ารักเกินมาข้างถนน ขนฟูและตัวอ้วนปุกๆ แม่หมาก็ยอมให้ขวัญเข้าใกล้และลูบหัวแต่โดยดี แต่พอขวัญอุ้มลูกหมาตัวหนึ่งขึ้นมา แม่หมาก็เห่าขวัญอย่างหวงลูก ขวัญตกใจเล็กน้อยแล้วจึงวางลูกของมันลงและลูบหัวเล่นอีกครั้งก่อนลุกและเดินจากไป

scene B3 : บ้านเช่า / ภายใน / เย็น

ขวัญเดินกลับบ้านอย่างเช้งๆ ยายกำลังนั่งเย็บซ่อมเสื้อนักเรียนของขวัญอยู่ ขวัญช่วยยายสานเข็มไว้หลายๆอัน สักพักขวัญก็ตัดสินใจวางมือแล้วเข้ามานั่งเบียดๆยาย อ้อนขอซื้อรถกระบะป้อมที่อยากได้

ขวัญ

“ยาย...หนูอยากได้รถกระบะป้อม ยายซื้อให้หนูหน่อยสิ...นะยาย

ยาย

“อะไร...รอะไร ก็บาท”

ขวัญ

“สองร้อยบาทเองยาย...นะนะ”

ยาย

“โอ๊ย...ไม่เอาหรอก จะซื้อไปทำไมตั้งสองร้อย เปลืองตั้งค์ลูก...เก็บตั้งค์ไว้เรียนหนังสือหนังสือหาดีกว่า เรียนสูงๆนะ โดไปจะได้ไม่ลำบาก”

ขวัญ

“ยายอะ...หนูอยากได้ ไอ้แม่ก็มันก็มี หนูอยากเล่นมั้ง หนูอยากได้...นะยายนะ”

ยาย

“อย่ามาตื้อนะเจ้าขวัญ บอกว่าเปลืองตั้งค์ คิดว่ายายมีเงินเยอะรีไรง”

ขวัญ

“โอ้...ยายอะ ใจร้าย ชิงก นำเบื้อ ยายใจร้าย หนูเกลียดยายแล้ว”

ขวัญตะคอกยาย และร้องไห้เดินเข้าไปในห้อง ยายนั่งเขียนเก็บกล่องอุปกรณ์เขียนปึก

scene B4 : สนามเด็กเล่น / ภายนอก / กลางวัน

ขวัญเล่นรถบังคับของเพื่อนอยู่สักพักเพื่อนก็เอากัน ขวัญดูเพื่อนเล่นรถบังคับต่ออย่าง

เบื้อๆ

scene B5 : ร้านขายรถบังคับ / ภายใน / เย็น

ขวัญเดินผ่านร้านขายรถบังคับ จึงแวะเข้าไปดูอย่างสนใจ พี่คนขายถามขวัญ ขวัญบอกวันหลังจะมาซื้อ แล้วเดินออกจากร้าน กลับบ้าน

Sequence C : เก็บตังค์ตัวเอง

Scene C1 : ห้องนอน / ภายใน / กลางคืน

ขวัญนั่งนับเงินในกระปุกออมสิน แต่มีเงินอยู่นิดหน่อยเท่านั้น ขวัญนอนเฝ้าค้างมองเงินจำนวนนั้น และคิดอะไรบางอย่าง แล้วเก็บเงินใส่กระปุกตามเดิมก่อนเข้านอน พอายเข้ามานั่งที่ข้างๆ ขวัญที่นอนตะแคงหันหน้าเข้าทางยาย ก็พลิกตัวหันตะแคงไปอีกด้าน

Scene C2 : ริมถนน / ภายนอก / กลางวัน

ขวัญวางกล่องกระดาษใบหนึ่งไว้ข้างๆ แล้วค่อยๆ เดินไปลูบหัวแม่หมาและลูกๆของมัน ขวัญเอาขนมชิ้นหนึ่งให้แม่หมากินแล้วจึงค่อยๆ เอื้อไซ้เส้นหนึ่งถ้ามกแม่หมาอย่างระมัดระวังไว้กับต้นไม้ที่อยู่ใกล้ๆ ขณะที่แม่หมากำลังกินขนมอยู่ ขวัญก็รีบอุ้มลูกหมาทั้งสามตัวใส่กล่องกระดาษ แล้วรีบอุ้มกล่องเดินออกห่าง แม่หมาเห็นดังนั้นก็พยายามจะดิ้นให้หลุด เฝ้าและร้องครางหาลูกๆของมันอย่างน่าสงสาร ขวัญตีหน้าค่อนข้างสลด สักพักจึงเดินจากไป

Scene C3 : ตลาดนัด / ภายนอก / เย็น

ขวัญเอาลูกหมาทั้งสามตัวใส่ลัง อุ้มมานั่งขายที่ตลาดนัด โดยเขียนข้อความด้วยปากกามาจิกสีดำแปะไว้ที่ด้านหน้ากล่องบอกราคา ตัวละหนึ่งร้อยบาท คนเดินผ่านไปผ่านมา บางคนก็แวะจับมันเล่นแต่ก็ไม่มีใครซื้อ ลูกหมาร้องหาแม่ของมันอย่างน่าสงสาร ขวัญนั่งอยู่นาน พี่คนขายของเล่นที่วางแผงขายของอยู่ข้างๆ ขวัญเห็นอยู่นานก็เข้ามาพูดคุยและถามขวัญ

พี่คนขาย

“หนู...ไปเอาลูกหมามาจากไหนหรือ”

ขวัญ

“...อ้อ หมาที่บ้านมันออกลูกครับ เลี้ยงไม่ไหวก็เลยเอามาขาย...ขายไม่ได้เลย”

ขวัญบ่นออกมาอย่างเศร้าๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พี่คนขาย
 “หนูจะเอาเงินไปทำอะไรเธอ”
 พี่คนขายถามขวัญอย่างเอ็นดู

ขวัญ
 “.....เอ๋อ.....ยาย...ยายไม่สบาย ต้องเอาเงินไปซื้อยาให้ยายครับ”

คนขายเห็นดังนั้นจึงนึกสงสารขวัญ แล้วรับซื้อลูกหมาทั้งสามตัวไว้ ขวัญรับเงินมาและยิ้มอย่างดีใจ

Scene C4 : ริมนอน / ภายนอก / เย็น

ขวัญเดินกลับบ้านผ่านแม่หมาตัวนั้นที่ถูกล้ามโซ่อยู่ แม่หมาเห่าหอนครวญคราง เดินวนไปวนมาเท่าที่สามารถ ขวัญเห็นแล้วหน้าสลดรีบหันกลับเดินกลับบ้าน

Scene C5 : ห้องนอน / ภายใน / กลางคืน

ขวัญเอาเงินรวบรวมเก็บใส่กระเป๋าย่อยๆ แล้วนอนตะแคง ยิ้มดีใจ แต่หน้านั้นกลับสลดลง แล้วขวัญก็หลับตาลง

Sequence D : ซื้รถกระบะป้อมได้แล้ว

scene D1 : ร้านขายรถกระบะป้อม / ภายใน / กลางวัน

ขวัญจ่ายเงินให้กับพี่คนขาย แล้วรับรถกระบะป้อมในกล่องใหม่เต็ม ขวัญยิ้มดีใจมาก มองรถกระบะป้อมที่ถืออยู่ในมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

scene D2 : สนามเด็กเล่น / ภายนอก / เย็น

ขวัญเล่นรถบังคับอยู่อย่างสนุกสนาน แต่เหตุการณ์ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น ขวัญบังคับรถไปไกล รถยนต์คันหนึ่งก็วิ่งมาอย่างรวดเร็วทับรถบังคับของขวัญที่เพิ่งขี่มา แหกไปต่อหน้าต่อตา ขวัญเดินเข้าไปหยิบรถกระป๋องที่เหล็กบีเบนขึ้นมาดู ขวัญร้องไห้

scene D3 : ริมถนน / ภายนอก / เย็น

ขวัญเดินเช็ดน้ำตา มือข้างหนึ่งถือวิทยุบังคับ เดินผ่านแม่หมาที่นอนซึมอยู่ ตาของมันซึมเศร้า ขวัญนั่งหยุดมองแม่หมาแล้วสลด นึกถึงสิ่งที่ไว้อย่างรู้สึกผิด แล้วจึงเข้าไปปลดโซ่ที่ล่ามแม่หมาไว้ ออก แล้วเดินซึ่มๆกลับบ้าน เมื่อเดินผ่านริมคลอง ขวัญหยุดยืนนิ่งแล้ง โยนรถกระป๋องที่ถูกรถทับทิ้งลงน้ำ

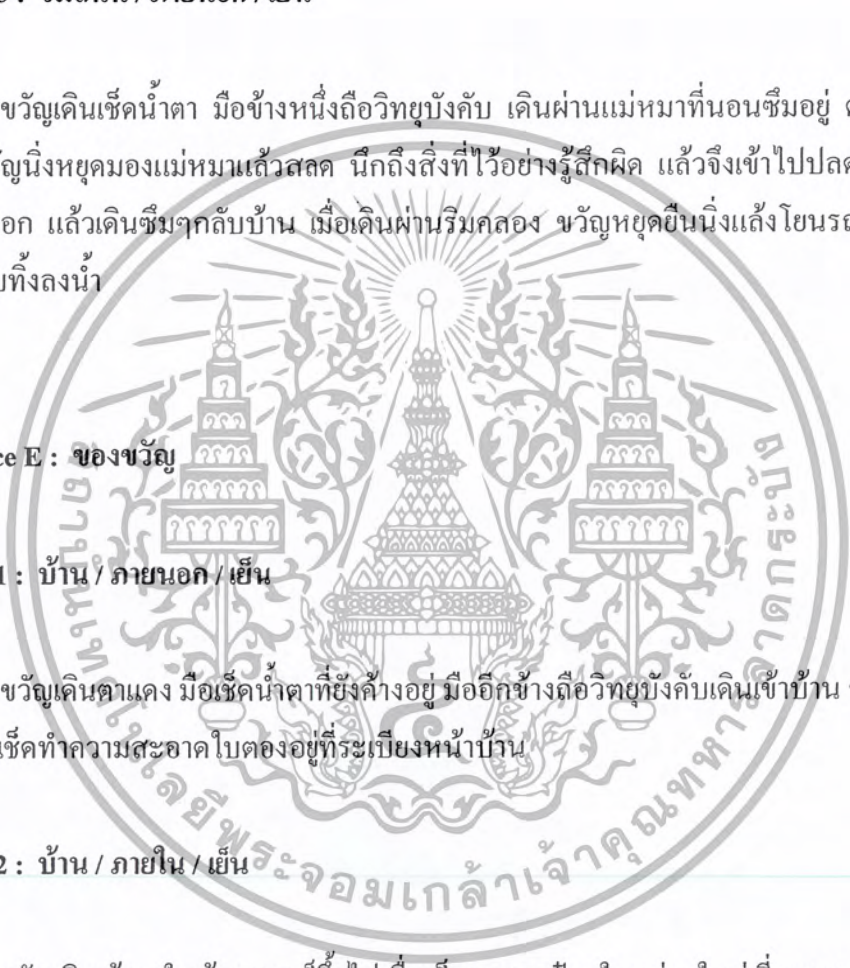
Sequence E : ของขวัญ

scene E1 : บ้าน / ภายนอก / เย็น

ขวัญเดินตาแดง มือเช็ดน้ำตาที่ยังค้างอยู่ มืออีกข้างถือวิทยุบังคับเดินเข้าบ้าน ขณะที่ยายกำลังนั่งเช็ดทำความสะอาดใบตองอยู่ที่ระเบียงหน้าบ้าน

scene E2 : บ้าน / ภายใน / เย็น

ขวัญเดินเข้ามาในห้องนอนก็วิ่งไปเมื่อเห็นรถกระป๋องในกล่องใหม่เอี่ยมวางอยู่บนฟูกของขวัญ ขวัญนั่งลงวางวิทยุบังคับไว้ข้างๆ มองรถแล้วหันไปมองทางยายที่นั่งอยู่ข้างนอก ขวัญนั่งแล้ววิ่งออกไปร้องไห้กอดยายที่นั่งอยู่ด้วยความเสียใจและรู้สึกผิด



บทที่ 4

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ของขวัญ”

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ เป็นการวางโครงสร้างและแผนการในการดำเนินงานทั้งหมด และเตรียมความพร้อมในการถ่ายทำในทุกๆ ด้าน หากมีการเตรียมงานในขั้นตอนก่อนถ่ายทำอย่างดี ก็จะทำให้การทำงานในขั้นตอนการถ่ายทำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ไม่คาดคิดก็จะลดน้อยลงไปด้วย

การทำความเข้าใจกับบทภาพยนตร์

การกำกับภาพยนตร์ที่ดีมาจากการที่ผู้กำกับเข้าใจบทภาพยนตร์และตัวละครอย่างลึกซึ้ง เพื่อสามารถดึงเอาอารมณ์และถ่ายทอดออกมา ผ่านนักแสดงที่จะต้องเข้าใจตัวละครตัวนั้นๆ อย่างลึกซึ้งเช่นกัน การทำความเข้าใจบทภาพยนตร์นั้นสำคัญมาก หากผู้กำกับไม่เข้าใจบทภาพยนตร์นั้นอย่างแท้จริง ก็ไม่สามารถกำกับหรือควบคุมทิศทางของภาพยนตร์ได้

การกำกับภาพ

การกำหนดภาพของแต่ละช็อตในการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นมีความสำคัญ เพราะเป็นการใช้กล้องจูงความสนใจ และเกิดความหมายที่ต้องการสื่อสารกับคนดู รวมทั้งเป็นการบอกหน้าที่ของช็อตนั้นๆ ซึ่งมีองค์ประกอบหลายด้านในการกำหนดภาพ เช่น ความยาวของช็อต แอ็คชั่นของนักแสดง ระยะความสัมพันธ์ระหว่างคนดูกับตัวละคร มุมมอง การเคลื่อนไหวของกล้องและตัวแสดง โดยการกำหนดขนาดภาพและมุมกล้อง ผ่านบทภาพ (SHOOTING BOARD)

การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงมีความสำคัญมาก เพราะหากได้นักแสดงที่มีความสามารถสูงและเหมาะสมกับบทบาทยนตร์มากเพียงใด ก็ยิ่งทำให้ภาพยนตร์มีความน่าเชื่อถือและสมจริงมากขึ้นเท่านั้น หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกนักแสดงต้องพิจารณาหลายอย่างประกอบกันไปเช่น รูปร่างหน้าตา บุคลิก ลักษณะท่าทาง น้ำเสียง ความสามารถทางการแสดง นักแสดงที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวละครมากเพียงใด การแสดงก็จะออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ การจะเลือกใช้หลักเกณฑ์ข้อใดเป็นสำคัญนั้น ขึ้นอยู่กับตัวละครแต่ละตัวต่างกันไป สิ่งสำคัญคือความเป็นธรรมชาติและเวลาที่นักแสดงออกในเรื่องของอารมณ์และความรู้สึกได้มากที่สุด การเลือกนักแสดงที่มีบุคลิกลักษณะใกล้เคียงกับตัวละครก็เป็นทางเลือกหนึ่งที่ทำให้ง่ายต่อการเข้าถึงตัวละครและกำกับการแสดง

นักแสดงรับบทยาย

นักแสดงรับบทยายในภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องของขวัญเลือกจากลักษณะภายนอกเป็นอันดับแรก คือค่อนข้างสูงอายุ ประมาณ 60-65 ปี และยังคงแข็งแรงดีอยู่ เพราะการที่จะต้องมาแสดงให้กับการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นค่อนข้างเหนื่อยและต้องเดินทาง หากเขาเป็นอะไรไปเราจะไม่สามารถรับผิดชอบได้ และที่สำคัญมากคือนักแสดงต้องยังมีการรับรู้ที่ดีอยู่ คือสามารถกำกับได้ ไม่หลงลืมซึ่งเป็นอาการที่พบเห็นส่วนใหญ่ในผู้สูงอายุ ซึ่งการหานักแสดงที่เป็นผู้สูงอายุนั้นค่อนข้างหายากจึงต้องใช้เวลากว่าจะได้อย่างที่ต้องการ นักแสดงรับบทยายที่คัดเลือกมานั้นเจอตอนที่คุณยายกำลังนั่งขายเมี่ยงคำอยู่หน้าตลาดโชคชัย 4 มีบุคลิกลักษณะตรงตามที่ต้องการ เมื่อแอบสังเกตดูลักษณะท่าทางของคุณยายสักพัก จึงได้เข้าไปพูดคุยซักถาม จากนั้นก็ได้มีการนัดแนะเพื่อลองแสดงตามบทดู ซึ่งนักแสดงก็สามารถทำได้และเต็มใจเล่นอย่างเต็มที่

นักแสดงรับบทขวัญ

นักแสดงเด็กนั้นก็ยังมีปัญหาหลายอย่างที่ต้องคำนึงถึง ไม่น้อยไปกว่านักแสดงผู้สูงอายุ เด็กน้อยคนที่จะมีความสามารถทางการแสดง ถ้าใช้นักแสดงเด็กที่เป็นนักแสดงมืออาชีพจะมีราคาค่าตัวสูงมาก นักแสดงรับบทขวัญจึงเลือกเด็กที่มีบุคลิกลักษณะคล้ายกับบทบาทยนตร์ และมีความตั้งใจรวมทั้งเต็มใจในการแสดง จากนั้นจึงให้เด็กลองแสดงตามบทดูโดยให้เขาแสดงแบบอ่านจาก

บทก่อนแล้วจึงให้ลองแสดงจากการกำกับเพื่อดูความสามารถและวิธีการแสดงของเขา ซึ่งต้องสร้างความ เป็นกันเองและสนิทสนมกับเด็กเพื่อให้เขาเชื่อใจเราในฐานะที่เป็นผู้กำกับ เหตุผลหลักที่เลือก นักแสดงเด็กคนนี้เป็นเด็กฉลาด เข้าใจง่าย และสามารถแสดงความคิดเห็นต่างๆ เกี่ยวกับการแสดง โดยก่อนที่จะเอาเขามาแสดงต้องขออนุญาตผู้ปกครองของเด็กก่อน

แม่หมาและลูกหมาสามตัว

การกำกับสัตว์เป็นเรื่องที่ยากที่สุดเพราะไม่สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้มากพอ และควรเป็น หมาที่มีเจ้าของเพื่อความปลอดภัย แม่หมาต้องเชื่อเพื่อเชื่อฟังคำสั่ง ลูกหมาทั้งสามตัวต้องมีลักษณะ ที่ดูดี และน่ารัก กว่าลูกหมาข้างถนนทั่วไป และมีลักษณะเป็นแม่ลูกและพี่น้องกันได้ทุกตัวเช่น สีขน ซึ่งก่อนวันถ่ายทำจริงต้องสร้างความคุ้นเคยกับแม่หมาก่อน ทั้งผู้กำกับและนักแสดงเด็กที่ต้องใกล้ชิด กับมัน

การเลือกสถานที่ถ่ายทำ

1. บ้าน ทั้งภายในและภายนอก ซึ่งแสดงถึงฐานะความเป็นอยู่ และความสัมพันธ์ของตัวละคร และเลือกบ้านที่เป็นบ้านไม้ที่ให้ความรู้สึกอุ่น ก่อนข้างเก่า เพื่อเข้ากับโทนสีของ ภาพยนตร์ที่ให้ออกมาเป็นโทนอุ่น และยังคงคำนึงถึงแง่ของพื้นที่ในการทำงานของขั้นตอนการถ่ายทำถ่ายทำด้วย
2. สนามเด็กเล่น ที่มีลักษณะเป็นลานกว้างและเปิดโล่งที่ให้ความรู้สึกเป็นอิสระ
3. ที่อยู่ของแม่หมาและลูกหมา ที่ห่างจากผู้คน เพื่อให้ความรู้สึกแอบซ่อน ปิดบัง ของการกระทำของเด็กชายต่อแม่หมาและลูกๆของมัน
4. ตลาดซึ่งเป็นการวางขายอยู่กับพื้น บอกถึงฐานะที่ด้อยกว่า
5. ร้านขายของเล่นซึ่งอยู่ในตลาด เป็นร้านขายของทั่วไปที่ราคาไม่สูงมาก ภายในร้านเต็มไปด้วยกล่องของเล่นที่วางรายล้อมสูงท่วมหัวขวัญ เป็นการบอกถึงการครอบงำ
6. ตลาดนัดที่ผู้คนเดินขวักไขว่ไปมาผ่านขวัญที่นั่งอยู่ ให้ความรู้สึกสับสนภายในจิตใจของตัวละครในขณะนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยสถานที่ถ่ายทำต่างๆ ในภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องของขวัญนั้น พยายามหาสถานที่ที่ตั้งอยู่ใน
ในละแวกเดียวกันในการถ่ายทำในแต่ละวัน เพื่อความสะดวกในการขนย้ายกองถ่าย ที่ต้องทั้ง
ประหยัดเวลาและงบประมาณ การเลือกสถานที่ถ่ายทำยังต้องคำนึงถึงพื้นที่ในการทำงาน รวมทั้งการ
ต่อไฟและไม่สร้างความวุ่นวายหรือเดือดร้อนแก่ชุมชน

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายในภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องของขวัญยึดถือหลักความจริง โดยขวัญ
จะใส่เสื้อยืดที่เป็นลายการ์ตูนกับกางเกงขาสั้น ส่วนยานั้นจะเน้นที่โทนสีของเสื้อผ้าที่ให้ความรู้สึก
อบอุ่นเหมือนสีของไม้ ได้แก่ โทนสีน้ำตาลแดงและน้ำตาลเหลือง



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 1. นักแสดงรับบทวิญญู

ชื่อ ค.ช. ณัฐกรณ์ ม่วงเขียว

อายุ 11 ปี

ส่วนสูง 152 เซนติเมตร

น้ำหนัก 39 กิโลกรัม

อาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ความสามารถพิเศษ คนตรีไทย (ขลุ่ย)

ประสบการณ์ทางการแสดง แสดงในภาพยนตร์สั้นของนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2. นักแสดงรับบทยาย

ชื่อ ธนทอง ประดิษฐ์คำย

อายุ 61 ปี

ส่วนสูง 156 เซนติเมตร

น้ำหนัก 45 กิโลกรัม

อาชีพ แม่ค้าขายเมี่ยงคำ

ความสามารถพิเศษ ร้องเพลงไทยเดิม

ประสบการณ์ทางการแสดง ไม่มี

สถานที่ถ่ายทำจากภายในบ้านและบริเวณบ้าน



ภาพที่ 3 สถานที่ถ่ายทำจากภายในบ้าน 1



ภาพที่ 4 สถานที่ถ่ายทำจากภายในบ้าน 2



ภาพที่ 5 สถานที่ถ่ายทำจากห้องนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 6 สถานที่ถ่ายทำจากบริเวณระเบียงหน้าบ้าน



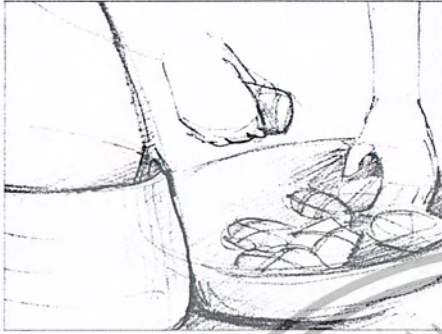
ภาพที่ 7 สถานที่ถ่ายทำจากบริเวณหน้าบ้าน



ภาพที่ 8 สถานที่ถ่ายทำจากทางเดินเข้าบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHOOTING BOARD



01. MS. กล้อง TILT ขึ้นจากตะกร้ารับหน้ายาย



02. LS. ขวัญในชุดนักเรียนสะพายกระเป๋าเดินออกมาจากประตู กล้องนิ่ง



03. MS. กล้องจับที่รองเท้าผ้าใบ ขวัญหยิบแล้วเดินมาใส่ที่บันได กล้องเคลื่อนตาม และ TILT ขึ้นรับหน้าขวัญ



04. MS. ขาดูกขึ้นเดินไปทางขวัญและหยิบเงินจากกระเป๋าผ้าที่เหน็บอยู่ที่เอวออกมา กล้องนิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



05. LS. ยายนับเหรียญเงินยื่นให้ขวัญเป็นค่าขนมไปโรงเรียน ขวัญไหว้ขอบคุณยายแล้วรับเอาเงินมาใส่กระเป๋า กางเกง ยายหันกลับมายกตะกร้าขึ้นถือแล้วค่อยๆ เดินตามหลังขวัญที่เดินนำไปก่อน กล้องนิ่ง



06. LS. ขวัญเดินเข้ามาก่อนยาย ทั้งสองเดินไปตามทางยาวๆ ช้างหน้าบ้าน กล้องนิ่ง



Insert. MS. ยายนั่งชายข้าวต้มมีค้อยู่หน้าตลาด



07. LS. ขวัญเดินลงมาเจอลูกหมาข้างทาง กล้องนิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



08. MS. แม่หมาและลูกสามตัวนอนอิงกันอยู่ที่ข้างทาง



09. LS. ขวัญเดินเข้าไปใกล้ๆ แล้วนั่งยองๆ เอามือลูบหัวแม่หมาและลูกๆของมัน



10. MS. ขวัญอุ้มลูกหมาขึ้นมา และวางลงเมื่อแม่หมาร้อง



11. MS. ขวัญกำลังมีบวชขอให้ยายที่นั่งเหยียดขาอยู่ ยายเอามือลูบหัวขวัญ บอกให้ขวัญเข้านอนได้แล้ว



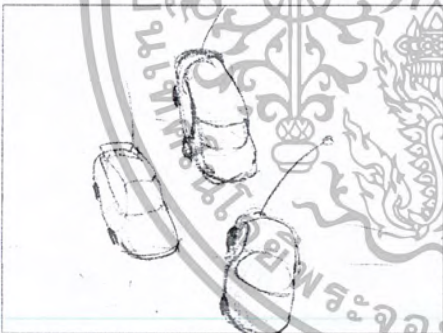
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



12. MS. ขวัญจึงลุกไปนอนที่ฟูกของตัวเอง ยายบอก
ขวัญให้ไหว้พระก่อนนอนด้วยขวัญทำตามที่ยายบอก
แต่ขวัญก็เพียงกราบไว้อสามทีกับหมอน ขณะที่ยาย
สวดมนต์ไหว้พระอย่างตั้งใจ



13. LS. ขวัญและกลุ่มเพื่อนๆ เล่นรถบังคับกันอยู่ ขวัญ
และเพื่อนบางคนก็ไม่มีรถก็ดูเพื่อนเล่นอย่างสนใจ



14. LS. กล้องเคลื่อนตามรถบังคับที่เล่นไปมาตามที่
เด็กๆ บังคับ



15. MS. กล้องรับหน้าขวัญที่ดูอย่างสนใจ



16. LS. ขวัญขอเพื่อนเล่นบั้ง



17. MS. เพื่อนคนหนึ่งยื่นให้ดูเล่นได้ด้วยกัน



INSERT. CU. รถที่ขวัญบังคับขับเล่นไปมา



18. MS. กล้องรับหน้าขวัญที่บังคับรถอย่างสนุกสนาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



19. MS. ขณะที่ขวัญเล่นได้แป๊บเดียว เพื่อนก็เอาคืน



20. MS. กตัญรับหน้าขวัญที่ยังคงมองตามรถที่เพื่อนเล่นอย่างไม่วางตา



21. MS. ขวัญกำลังนั่งสนเข็มไว้หลายๆชุดให้ยายที่กำลังนั่งเย็บซ่อมเสื้อนักเรียนของขวัญอยู่ สักพักขวัญก็เขยิบเข้ามานั่งเบียดๆ ยาย อ้อนขอซื้อรถกระป๋องที่อยากได้ ยายไม่ให้ขวัญจึงตะลอกยาย แล้วร้องไห้ลูกเดินไป



22. MS. ยายนั่งหน้าเศร้า สักพักจึงก้มหน้าก้มตาเก็บอุปกรณ์เย็บปักใส่ตะกร้าใบเล็กๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



23. MS. ขวัญนั่งเอามือทั้งสองเท้าคางคร่ำครวญกับที่
เพื่อนเล่นอยู่



24. MS. เคี้ยวคุงอยู่ในร้านอย่างสนใจ ที่คนขายเข้ามา
ถาม เคี้ยวบอกว่านหลังจะมาซื้อ แล้วเดินออกจากร้าน
ไป



25. MS. ขวัญเอาเงินในกระเป๋าออกมานับดู ขวัญนอน
เท้าคางมองดูเงินจำนวนน้อยนิดตรงหน้า สักพักจึง
เก็บเงินใส่กระเป๋าตามเดิมก่อนจะนอน



26. MS. ยายเดินเข้ามาในที่ข้างๆ ขวัญที่นอนตะแคง
หันหน้าเข้าทางยาย ก็พลิกตัวหันตะแคงไปอีกด้านเข้า
หากลို့ง

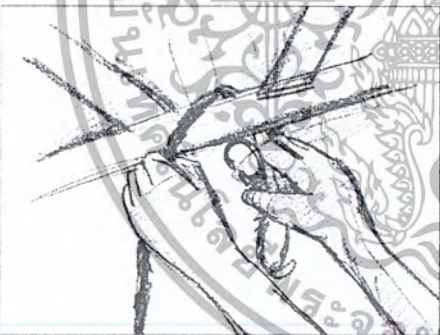
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



27. LS. ขวัญเดินถือกล่องใบหนึ่งมาและวางไว้ใกล้ๆ
ที่แม่หมา และลูกๆนอนอิงกันอยู่



28. MS. แม่หมา และลูกๆนอนอิงกันอยู่



29. CU. ขวัญเอาโซ่เส้นใหญ่ที่ไปหามาได้ ล่ามคอแม่
หมาไว้กับเสาใกล้ๆ



30. MS. แล้วรีบฉวยโอกาสหยิบลูกหมาทั้งสามตัวใส่
กล่องแล้วรีบเดินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



31. MS. แม่หมาเดินไปเดินมา จะตามลูกๆของมัน แต่ติดโซ่ที่ล่ามอยู่ มันพยายามดิ้นให้หลุด



32. MS. ขวัญอุ้มกล่องที่ใส่ลูกหมาเดินหาที่ทางในตลาดนัดเพื่อจะวางขาย



33. CU. ลูกหมาที่อยู่ในกล่องที่ขวัญอุ้มอยู่จะเงื้อมองออกไปนอกกล่อง ขวัญหน้าสลดลง คนเดินผ่านไปผ่านมา บ้างก็สนใจเล่นกับลูกหมา แต่ก็ไม่มีใครซื้อเลย



34. MS. พ่อค้าที่วางแผงขายอยู่ข้างๆขวัญเห็น จึงเข้ามาพูดคุยซักถามขวัญ ขวัญโกหกว่าต้องเอาเงินไปซื้อยาให้ยายที่ไม่สบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



35. MS. ขวัญยิ้มนับเงินที่อยู่ในมือ



36. MS. ลูกหมาในกล่องสามตัวอยู่ข้างๆตัวของพ่อ
คำที่น้องชายของอยู่

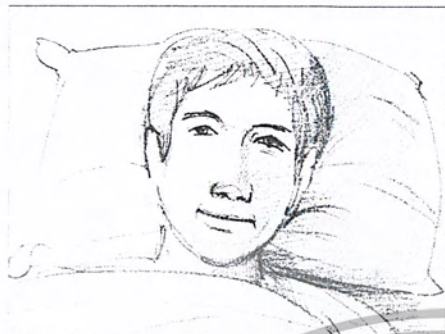


37. LS. ขวัญเดินผ่านแม่หมาถูกล่ามโซ่อยู่ ขวัญก้ม
หน้าเดินผ่านไป



38. MS. แม่หมาอ่อนแรงที่พยายามจะเดินให้หลุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



39. MS. ขวัญนอนยืมจิตใจที่จะได้ซื้อรถกระบะที่อยากได้



INSERT. CU. หน้าแม่หมาที่ถูกล่าม

40. MS. หน้าบ้านกลับสลดลงแล้วขวัญก็กลับตาลง



41. MS. ขวัญรับรถกระบะในกล่องใหม่เอี่ยมจากคนขายแล้วจ่ายเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



42. MS. ขวัญยิ้มดีใจมองรถกระป๋องที่อยู่ในมือ กล้อง TILT รับหน้าขวัญลงมาที่รถกระป๋อง



43. CU. รถกระป๋องคันใหม่วางลงบนพื้น



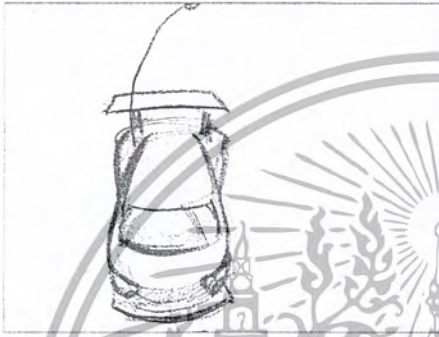
44. MS. ขวัญบังคับรถอย่างสนุกสนาน

45. MS. มือขวัญที่บังคับรถ

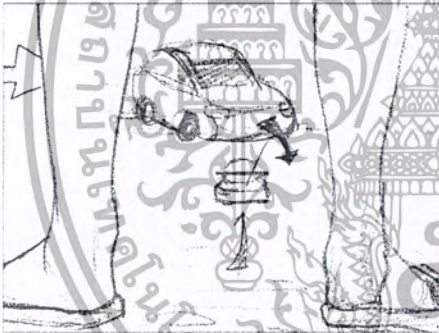
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



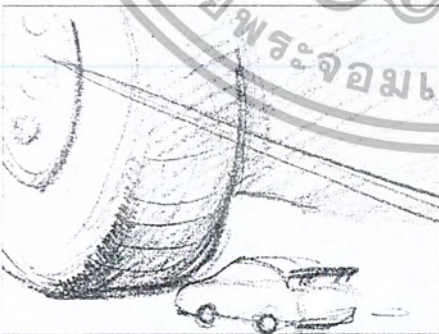
46. MS. กล้องรับหน้าขวัญที่กำลังเฟลิดเฟลิดกับการเล่นรถคันใหม่



47. MS. รถกระป๋องที่แล่นไปตามที่ขวัญบังคับ



48. LS. รถยนต์คันหนึ่งวิ่งมาอย่างรวดเร็ว ขวัญพยายามจะบังคับรถกระป๋องให้เบนออก



49. CU. รถยนต์ทับรถกระป๋องของขวัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



50. CU. รถกระป๋องที่ถูกรถทับ



51. MS. ขวัญหน้าเสีย แล้วเดินเข้าไปที่รถกระป๋อง



52. MS. ขวัญหยิบรถกระป๋องที่ถูกทับขึ้นมา



53. CU. รถกระป๋องที่ถูกรถทับในมือของขวัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



54. MS. กล้องรับที่รถกระป๋อง แล้ว TILT ขึ้น
รับหน้าขวัญ



55. MS. ขวัญเดินผ่านแม่หมาตัวนั้น



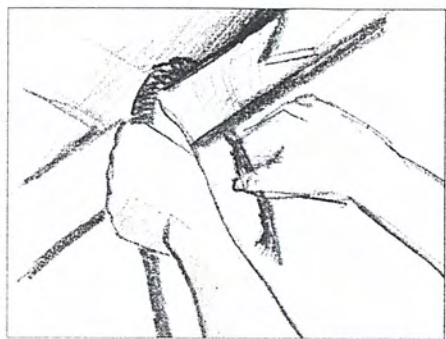
56. CU. ขวัญหน้าสลคมองที่แม่หมา



57. MS. แม่หมานอนซึมอยู่



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



58. CU. ขวัญปลดโซ่ที่ล้าแม่หมาออก



59. MS. ขวัญเดินมาแล้วหยุดขึ้นมองลงไป
คลองริมทาง



60. MS. ขวัญมองรถกระป๋องที่ถืออยู่ในมือ

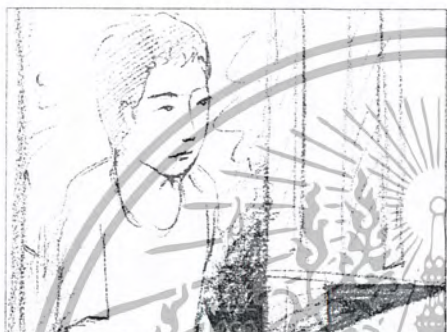


61. MS. ขวัญตัดสินใจโยนรถกระป๋องที่ถูกทับนั้น
ลงไปในน้ำ หยุดนั่งมองดูสักพักก็เดินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



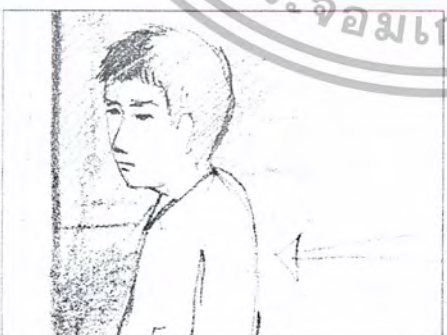
62. MS. รถกระป๋องตกน้ำ



63. MS. ขวัญเดินถึงเข้าบ้าน ขวัญหุยมองยายแล้วก็เดินเข้าบ้านไป



64. MS. ยายมองตามขวัญที่เดินเข้าบ้านไป



65. MS. ขวัญเดินเข้ามาในห้องก็อึ้งและนั่งไปเมื่อเห็นสิ่งที่อยู่ตรงหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



66. CU. รถกระป๋องในกล่องใหม่เอี่ยมวางอยู่บน
ฟูกที่นอน



67. CU. ขวัญมองไปทางชายที่อยู่ข้างนอกอย่าง
เศร้าๆ

68. LS. ยานั่งอยู่ที่ระเบียงหน้าบ้าน ขวัญเข้าไป
กอดยาย

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

การถ่ายทำภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องของขวัญได้วางแผนการถ่ายทำไว้ ตามเงื่อนไขของสถานที่ถ่ายทำเป็นหลัก ฉะนั้นต้องเลือกแต่ละฉากที่ใช้สถานที่ถ่ายทำเดียวกัน ถ่ายทำรวบเดียวกัน ทำให้ต้องถ่ายข้ามฉากไปมา ซึ่งต้องควบคุมความต่อเนื่องอย่างละเอียด ทั้งเสื้อผ้า เวลา อุปกรณ์ประกอบฉาก หรืออารมณ์ของหนังที่ต้องเปลี่ยนตามในแต่ละฉาก โดยแบ่งการถ่ายทำออกเป็นสามวัน

1. การเตรียมความพร้อมก่อนวันถ่ายทำ

ทุกครั้งก่อนวันถ่ายทำจะต้องเตรียมความพร้อมอย่างเต็มที่ในการติดต่อประสานงาน การนัดแนะทีมงาน และการเตรียมสิ่งที่จะต้องใช้ในการถ่ายทำตามแผนการถ่ายทำที่วางไว้ทั้งสถานที่ นักแสดง เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ประกอบฉาก อุปกรณ์การถ่ายทำ กล้อง ไฟ ครัวมีความละเอียดรอบคอบ เพราะถ้ามีการเตรียมความพร้อมเป็นอย่างดี ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานก็จะลดน้อยลง

2. การชักซ้อมการการแสดง

เป็นการซ้อมถ่ายจริงเพื่อกำหนดตำแหน่งและทิศทางการแสดง (BLOCKING) การเข้าออกเฟรม และการเคลื่อนกล้อง ก่อนการถ่ายจริง

3. การจัดแสง

ใช้ในการถ่ายทำในสถานที่ถ่ายทำจากภายในบ้าน เริ่มจากฉากที่เป็นเวลากลางคืนทั้งหมดก่อนเพื่อความสะดวกในเรื่องการจัดแสงที่ไม่ต้องเปลี่ยนไปเปลี่ยนมา เพราะต้องจัดแสงให้เวลาจริงที่เป็นกลางวันให้เป็นเวลากลางคืน โดยคิดแผ่นฟิลเตอร์สีฟ้าไว้ที่ไฟจากนอกหน้าต่างให้เป็นแสงไฟจากนอกบ้าน และไฟทั้งสแตนด์ในห้องเป็นไฟภายในบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การกำกับการแสดง

การกำกับการแสดงจะพยายามเน้นให้การแสดงเป็นธรรมชาติมากที่สุด ซึ่งในการกำกับนักแสดงก็จะใช้วิธีการที่ให้นักแสดงลงสมมุติเหตุการณ์ว่าถ้าเกิดขึ้นกับตัวเองจริงๆจะมีท่าทางหรือสีหน้าอย่างไร แล้วจึงนำมาปรับใช้กับการแสดงที่ต้องการ โดยการกำกับนักแสดงจะพยายามสร้างความเป็นกันเอง และเปิดโอกาสให้นักแสดงออกความเห็น จะทำให้นักแสดงไม่เกร็งและมีสมาธิในขณะแสดง ในฉากที่เน้นอารมณ์มากๆเช่นฉากที่ต้องการให้เด็กร้องไห้เพียงน้ำตาคลอๆ เป็นฉากที่ยากมากสำหรับนักแสดงเด็ก จึงต้องใช้เวลาและสมาธิในการสร้างอารมณ์อยู่นานจึงจะทำได้ ซึ่งใช้วิธีการให้เด็กนึกถึงเหตุการณ์ที่สามารถทำให้รู้สึกเศร้าหรือเสียใจมากๆได้ ส่วนการถ่ายทำวันสุดท้ายเป็นการถ่ายทำฉากที่มีแม่หมาและลูกหมาทั้งหมดซึ่งคาดว่าจะต้องใช้เวลามากในการกำกับและการถ่าย โดยเริ่มจากฉากได้สะพานที่เป็นที่อาศัยของแม่หมาและลูกๆ ปัญหาและอุปสรรคคือสิ่งที่ต้องกำกับการแสดงของสัตว์ที่ยากลำบากต่อการควบคุม จึงต้องใช้เวลาในการเก็บภาพไว้หลายๆภาพหลายๆมุม เพื่อนำไปเลือกใช้ โดยการกำกับแม่หมานั้น ได้เจ้าของหมามาช่วยดูแลอยู่ด้วย เพราะหมาจะเชื่อฟังคำสั่งของเจ้าของที่เลี้ยงมันเท่านั้น รวมทั้งการหลอกด้วยอาหารและสิ่งจูงใจต่างๆ เช่น เสียงเรียกหรือการขว้างปาลิงของให้แม่หมาหันหน้า เดิน วิ่ง และแอกชันอื่นๆตามที่ต้องการ

5. การบันทึกความต่อเนื่อง

เป็นการบันทึกรายละเอียดต่างๆเกี่ยวกับการถ่ายทำในแต่ละช็อตเพื่อความสะดวกในการตัดต่อ และเป็นการดูแลความต่อเนื่องที่การถ่ายทำเป็นการถ่ายสลับข้ามฉากไปมา ในรายละเอียดทั้งเสื้อผ้า การแสดง ตำแหน่งของที่ใช้ประกอบฉาก และอื่นๆ

ในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์มีความสำคัญและมีผลโดยตรงต่อขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ในทุกรายละเอียด ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นขั้นตอนที่ทำงานบนเงื่อนไขของเวลาที่ค่อนข้างจำกัด จึงต้องทำงานอย่างรวดเร็วและแม่นยำที่สุด สิ่งที่สำคัญที่สุดคือต้องมีความรอบคอบและไหวพริบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า รวมทั้งความละเอียดถี่ถ้วนเพื่อให้งานออกมาอย่างดีและสวยงามที่สุด

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องของขวัญนั้น ได้ถ่ายทำตามแผนการถ่ายโดยถือบทบาทเป็นหลัก เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันและชัดเจนของทีมงานทุกฝ่าย ทำให้การทำงานดำเนินไปได้อย่างสะดวกรวดเร็วขึ้น การรักษาวเวลาในการทำงานเป็นสิ่งที่สำคัญ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

การตัดต่อลำดับภาพ

การตัดต่อลำดับภาพเป็นตัวกำหนดระยะเวลา (พื้นที่) ภายในภาพ และทำให้เกิดความแตกต่างจาก ระยะเวลา (พื้นที่) ในโลกของชีวิตจริง ที่มีระยะเวลาและเวลาที่ต่อเนื่องกันอย่างไม่จำกัด ในภาพยนตร์ เราต้อง ตัดทอนระยะเวลาให้ขาดจากกันได้ สามารถเลือกดูแต่สิ่งที่อยากเห็น ถ้าไม่อยากจะดูก็สามารถทำให้มองไม่ เห็นได้ เป็นการสร้างอาณาเขตของพื้นที่ขึ้นมาเอง ทั้งๆที่มีส่วนอื่นๆเชื่อมอยู่รอบๆนอกอาณาเขตนั้น ขนาดภาพก็จะเปลี่ยนไปเมื่อย้ายที่เปลี่ยนมุมหรือตำแหน่ง ซึ่งก็ยังคงความต่อเนื่อง และยังสามารถคาด การณ์ได้อีกว่ามีอะไรอยู่ทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น เราทำได้โดยประสบการณ์ที่ระยะและวัตถุนั้นมี อยู่ก่อนที่เราจะมองเห็น และยังคงดำรงอยู่เมื่อเราเดินผ่านพื้นที่ไปแล้ว ด้วยการเปลี่ยน SHOT ในภาพ ยนตร์ เราสามารถกระโดดข้ามจากภาพหนึ่งไปยังอีกภาพหนึ่งได้ ทั้งนี้ที่ความแตกต่างของระยะ ปรากฏต่อสายตาเราอย่างไม่ต่อเนื่อง และภาพบนจอจะปรากฏเข้ามาและหายไปโดยไม่มี ความ สัมพันธ์ทางระยะเลย แต่เราก็ยอมรับสิ่งนี้ได้ในภาพยนตร์ และคุ้นเคยกับมันอย่างไม่คิดใจสงสัยอะไร

ประเภทของการตัดต่อโดยทั่วไปนั้นแบ่งได้เป็นสองประเภทได้แก่ การตัดต่อแบบต่อเนื่อง (CONTINUITY CUTTING) และการตัดต่อแบบเรียบเรียง (COMPIATION CUTTING) ภาพ ยนตร์ขนาดสั้นเรื่องของชาวจีนใช้วิธีการตัดต่อแบบต่อเนื่อง ที่ใช้ความสัมพันธ์กันของ แอ็คชั่น ตำแหน่ง ทิศทางการมอง และการเคลื่อนไหวของตัวละคร ซึ่งการตัดต่อให้เกิดความต่อเนื่อง ต้อง กำเนิดถึงการถ่ายทวนซ้ำแอ็คชั่นในการถ่ายแต่ละช็อตที่ต่อเนื่องกัน ในกรณีที่เมื่อตัดต่อแล้วเกิดการ โดดของภาพ (JUMP CUT) ก็สามารถแก้ปัญหาได้โดยการแทรกภาพ (INSERT CUT) ในระหว่าง ช็อตที่ไม่สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ซึ่งก็คือ CUT-AWAY คือภาพของบรรยากาศที่แทรกในซีนนั้น หรือ REACTION SHOT คือภาพรับแอ็คชั่นของตัวละครอื่นที่มีอารมณ์ตอบรับกับช็อตก่อนหน้านี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องของขวัญ ยังใช้วิธีการตัดต่อแบบสลับเหตุการณ์ (CROSS CUTTING PARALLELE ACTION) เป็นการตัดสลับสองเหตุการณ์เข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดการเปรียบเทียบ หรือสร้างความขัดแย้งของฉากนั้นๆ ได้แก่ฉากที่ขวัญได้ขโมยลูกหมาไปขายที่ตลาดนัด ตัดสลับกับภาพของแม่หมาที่ถูกล่ามอยู่ และพยายามจะดิ้นให้หลุด ซึ่งทำให้กระทบจิตใจคนดูมากขึ้น

ตัวอย่างภาพการตัดต่อแบบตัดสลับ(ดูจากซ้ายไปขวา)



ก่อนจะถึงขั้นตอนของการตัดต่อ เราควรมีภาพที่หลากหลายเพื่อเลือกใช้ และลำดับการเล่าเรื่องมาก่อนการตัดต่อจริงเพื่อความสะดวกรวดเร็ว ควรใช้เวลาและมีความปรานีในการตัดต่อ เพื่อความลื่นไหลและจังหวะที่ลงตัวที่สุด

การตัดต่อเสียง

เสียงมีความสำคัญและเป็นตัวช่วยเสริมความน่าสนใจให้กับภาพยนตร์ไม่น้อยไปกว่าส่วนอื่นๆ เพราะเสียงสามารถดึงอารมณ์ของคนดูให้คล้อยตาม และติดตามเรื่องราวอย่างจดจ่อ รวมทั้งเสริมและเน้นอารมณ์ของภาพด้วย

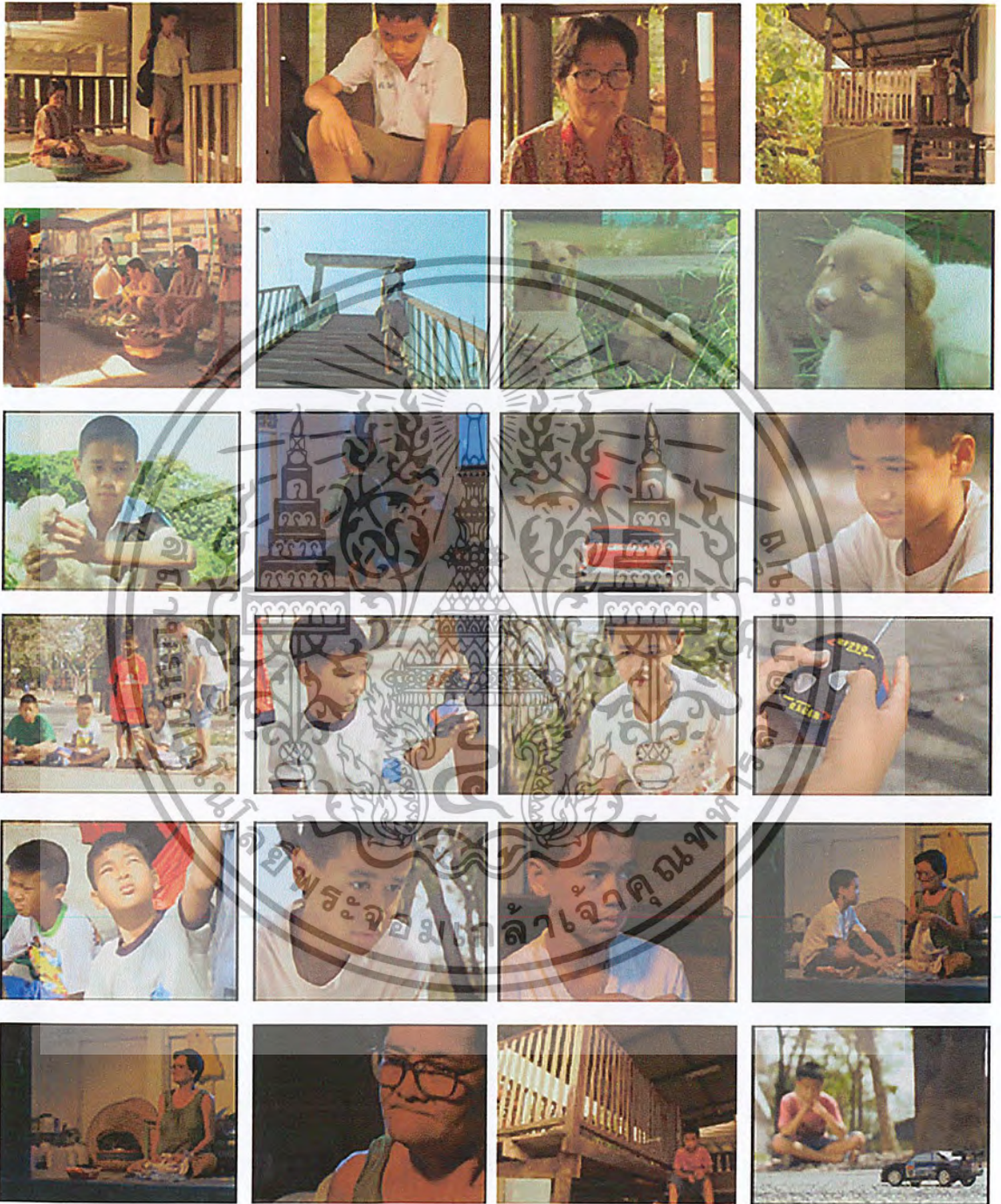
เสียงประกอบในภาพยนตร์ได้แก่

1. เสียงบทสนทนา (Dialogue) เสียงพูดคุยสนทนากันของตัวละคร ซึ่งควรใช้เท่าที่จำเป็น กระชับ และได้ใจความ ไม่ยืดเยื้อเยิ่นเย้อ และเป็นธรรมชาติ
2. เสียงบรรยายประกอบ (Voice over) เสียงพูดบรรยายของตัวละคร บรรยายเหตุการณ์ บรรยายความในใจหรือความรู้สึก ควรใช้ในบางกรณีเท่านั้น
3. เสียงดนตรีประกอบ (Music) เสียงดนตรีใช้เพื่อเน้นอารมณ์ในแต่ละฉากให้สอดคล้องกับเรื่องราว มีความสำคัญเพราะทำให้เรื่องน่าสนใจและติดตาม
4. เสียงบรรยากาศ (Ambience) เสียงบรรยากาศรอบข้าง สามารถบอกสถานที่ หรือเวลา บางครั้งก็สามารถบอกภาวะหรือสถานการณ์ของตัวละครในขณะนั้นได้
5. เสียงเทคนิคพิเศษ (Sound effect) เพื่อเน้นแอ็คชั่น ความเบาหรือความรุนแรง

ในภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องของขวัญใช้เสียงประกอบภาพยนตร์เพียงบทสนทนา(DIALOGUE) เสียงดนตรีประกอบภาพยนตร์ (MUSIC) และเสียงบรรยากาศ (AMBIENCE)

เนื่องจากภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องของขวัญมีบทสนทนาน้อยมาก ส่วนใหญ่เป็นการใช้ภาพเล่าเรื่องอย่างเต็มที่ เสียงดนตรีประกอบภาพยนตร์เป็นเสียงประกอบส่วนใหญ่ของเรื่อง ซึ่งมีผลในด้านการเน้นอารมณ์ของภาพยนตร์

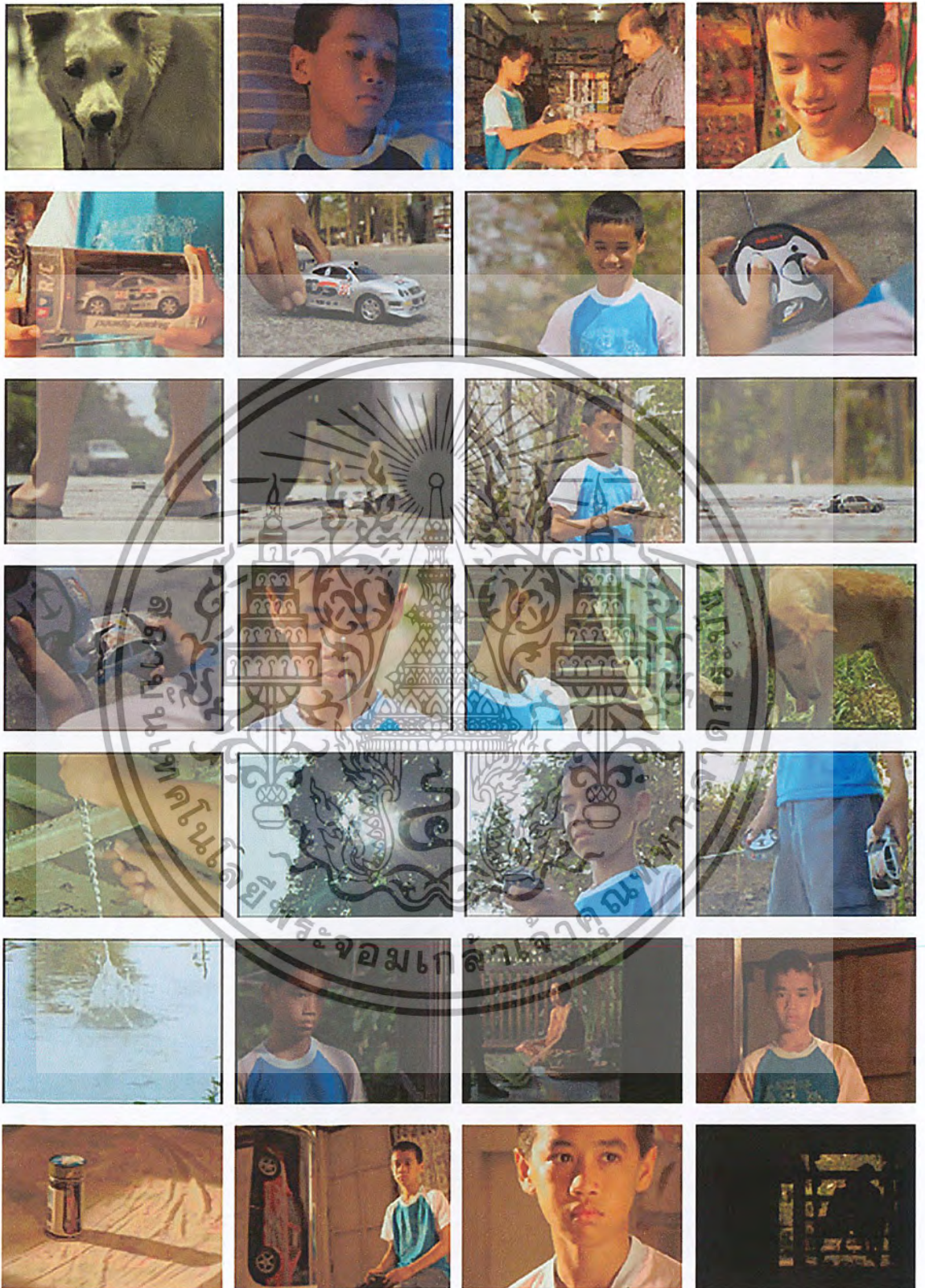
ตัวอย่างภาพในภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ของขวัญ” (ดูจากซ้ายไปขวา)



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การเตรียมความพร้อมก่อนการถ่ายทำเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ในบางครั้งเราอาจประสบกับปัญหาที่ไม่คาดคิด บางอย่างก็ไม่เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ เพราะกระบวนการการผลิตภาพยนตร์นั้นมีองค์ประกอบแยกย่อยมากมาย ซึ่งต้องใส่ใจกับทุกรายละเอียดอย่างจริงจัง ถ้าบกพร่องในส่วนใดเพียงส่วนเดียวก็จะส่งผลกระทบต่อส่วนอื่นๆไปด้วย ทั้งเงื่อนไขและข้อจำกัดต่างๆที่ต้องคำนึงถึงเช่นในเรื่องของเวลาในการถ่ายทำ งบประมาณที่จำกัด การจัดเวลาให้ตรงกันของทีมงาน นักแสดง หรือแม้แต่สถานที่ถ่ายทำ เราต้องมีไหวพริบในการทำงานอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์มากที่สุด ทีมงานที่ดีก็เป็นสิ่งสำคัญ แม้การจะทำให้งานภาพยนตร์ออกมาดีและสมบูรณ์นั้นไม่ง่าย แต่สิ่งที่เราสามารถทำได้ก็คือความพยายามและตั้งใจอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ภาพยนตร์แต่ละเรื่องก็จะมีปัญหาต่างกันไป บางอย่างสามารถแก้ไขได้ แต่บางอย่างก็ยากต่อการแก้ไข ปัญหาของภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง "ของขวัญ" มีดังนี้

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

1. การเขียนบทภาพยนตร์

สิ่งสำคัญที่จะทำให้ภาพยนตร์มีความน่าสนใจก็คือบทภาพยนตร์ที่ดี ซึ่งต้องใช้เวลาในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขจนสามารถเล่าเรื่องผ่านภาพ และถ่ายทอดสาระสำคัญของเรื่องออกมาได้

2. การเตรียมความพร้อมก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

มีผลโดยตรงต่อขั้นตอนการถ่ายทำ ควรให้ความสำคัญกับการวางแผนการทำงาน และการเตรียมความพร้อมก่อนการถ่ายทำเป็นอย่างสูง รวมทั้งการประสานงานและทำความเข้าใจตรงกันกับทีมงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

1. การกำกับการแสดง

เนื่องจากบทภาพยนตร์เรื่อง "ของขวัญ" มีตัวละครที่เป็นสัตว์ร่วมแสดงก็คือบทของแม่หมาและลูกหมาทั้งสามตัว การกำกับใช้เวลามากกว่าการกำกับคนมาก และมีความยากในการจะกำกับให้หมาแสดงท่าทางหรืออารมณ์ต่างๆ ต้องเก็บภาพไว้หลายๆภาพเพื่อนำมาเลือกใช้ ถึงกระนั้นบางภาพก็ยังไม่ได้ตรงกับตามความต้องการและการเข้าถึงอารมณ์เท่าที่ควร จึงแก้ปัญหาด้วยการตัดต่อ โดยใช้วิธีการตัดสลับภาพ รวมทั้งเสียงดนตรีประกอบที่เน้นอารมณ์มากขึ้น

2. สถานที่ถ่ายทำ

ภายในสถานที่ถ่ายทำจากห้องนอนพบกับปัญหาที่พื้นที่ค่อนข้างแคบ ทำให้ยากลำบากในการวางกล้อง และเกิดข้อจำกัดในการเลือกใช้มุมกล้องในการถ่ายทำ ซึ่งแก้ปัญหาโดยการจัดฉากห้องนอนขึ้นมาใหม่ไว้ที่มุมหนึ่งของบ้าน แล้วใช้มุมกล้องถ่ายหลอกเอาว่าเป็นห้องนอน

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

1. การบันทึกเสียงและตัดต่อเสียง

เป็นปัญหาในเรื่องของเทคนิคการบันทึกเสียงขณะถ่ายทำ ในบางฉากที่เสียงเบาไปและหลายฉากที่มีเสียงรบกวน ซึ่งสร้างความยากลำบากในขั้นตอนของการตัดต่อเสียง แต่ก็สามารถแก้ไขให้ดีขึ้นได้ในระดับหนึ่ง ด้วยเทคนิคการตัดต่อ สิ่งที่ดีที่สุดคือความละเอียดรอบคอบ ที่จะป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาภายหลัง เพราะถ้าเกิดปัญหาที่แก้ไขไม่ได้ ก็จะสร้างความบกพร่องขึ้นในภาพยนตร์ชิ้นนั้น

2. อุปกรณ์และเทคนิคคอมพิวเตอร์

เป็นปัญหาที่ทำให้เกิดอุปสรรคในการทำงานอยู่หลายครั้ง ยากจะจัดการได้ และไม่มีคำแนะนำ การแก้ไขต้องใช้เวลามากกับความอดทนอดกลั้น ต้องมีความใจเย็นและระมัดระวังในการแก้ปัญหา หากไม่มีความรู้ควรปรึกษาผู้ที่มีความชำนาญ เพราะความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นนั้นมีผลกระทบอย่างมากต่อชิ้นงานในขั้นตอนเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งสำคัญในงานศิลปนิพนธ์การกำกับและผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้น ควรเลือกท
 ภาพยนตร์ที่เอื้อต่อศักยภาพในการถ่ายทำและความเหมาะสมกับตนเอง ซึ่งแต่ละคนก็แตก
 ต่างกันออกไป เพื่อให้ได้งานที่ออกมาอย่างมีคุณภาพ ที่สำคัญที่สุดผู้กำกับต้องรักบทภาพ
 ยนตร์ชิ้นนั้นๆ ของตัวเอง เพื่อกำลังใจในการทำงาน และจะสามารถทำออกมาได้ดี หากผู้
 กำกับไม่ชอบบทภาพยนตร์เรื่องนั้นๆก็จะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย และไม่มีความสุขใน
 ตลอดระยะเวลาการทำงานจนเสร็จสิ้น



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

หนังสือ

บรรจง โกศัลวัฒน์, การกำกับการแสดงในภาพยนตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, ปี พ.ศ. 2540

สุรางค์ จันทร์เอม, จิตวิทยาเด็ก, กรุงเทพฯ, ไทยวัฒนาพานิชย์, ปี พ.ศ. 2534

รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม, คนสร้าง สร้างหนัง หนังสือ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
คณะนิเทศศาสตร์, ภาควิชาการภาพยนตร์และภาพนิ่ง, ปี พ.ศ. 2545



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นางสาว อาทิตา ดวงประสพสุข เกิดวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ.2524 จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสตรีวิทยา 2 เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังในปี พ.ศ. 2542 ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาภาพยนตร์ ที่อยู่ติดต่อกับ 37/29 หมู่ 4 แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร 10230 เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ 025423732 , 099896651



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้